

אביב מחזה

מחזה מאת פרנק וודקינד

עיבוד: שחר פנקס ומשה קפטן | בימוי: משה קפטן

**"חפשו ללא מורא אחר החטא,
כי מתוך החטא באה השמחה"**
פרנק וודקינד

המחזה

סיפורה של חבורת צעירים, תלמידי בית ספר המתוודעים לראשונה למיניותם, כשהמפגש היומיומי עם הממסד ועם הוריהם מוביל לנקודות חיכוך מורכבות. במרכז המחזה שלושה נערים: מלכיו, מוריץ וונדלה. מוריץ מתקשה בלימודיו וסובל מהתעמרות המורים בבית הספר ומאביו הנוקשה, ונדלה מנסה למצוא מענה לשאלות המתעוררות בה סביב אהבה, מיניות והיריון, ומלכיו - שמתקשה להתמודד עם כך שהשאלות שהוא שואל אינן נענות ושסביבתו היא עולם של עובדות בלתי מעורעות. המחזה מתמקד במסע המורכב והטעון ביותר שהאדם נדרש אליו בחייו - המעבר מילדות לבגרות.

השירים

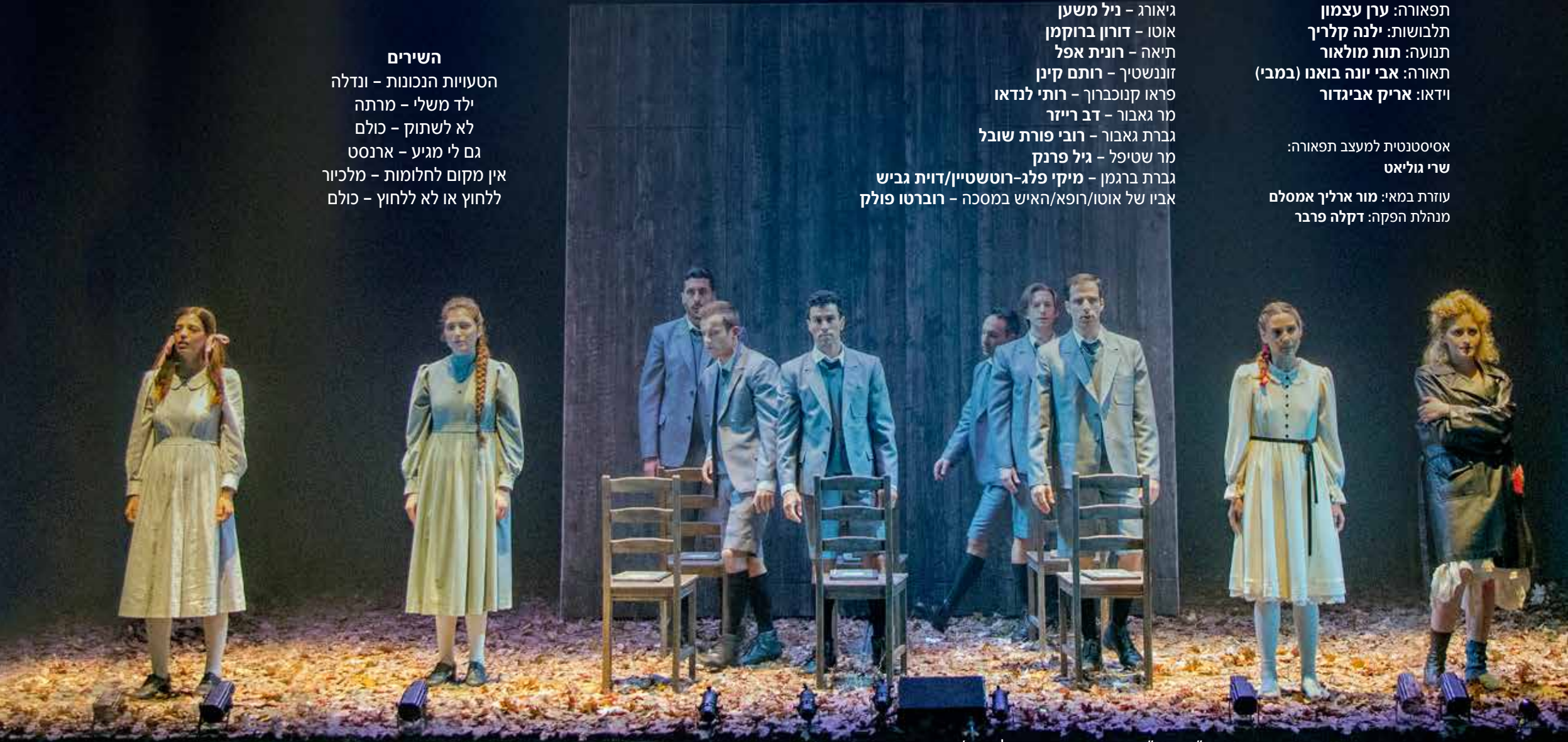
הטעויות הנכונות - ונדלה
ילד משלי - מרתה
לא לשתוק - כולם
גם לי מגיע - ארנסט
אין מקום לחלומות - מלכיו
ללחוץ או לא ללחוץ - כולם

מלכיו - נדיר אלדד
ונדלה - עמית פרקש
מרתה - רוני דלומי/מאי מלר
מוריץ - שפי מרציאנו
אילזה - הילה שלו/מאי מלר
ארנסט - קובי מרימי
הנסכן - שחר רז
גיאורג - ניל משען
אוטו - דורון ברוקמן
תיאה - רונית אפל
זונשטיך - רותם קינן
פראו קנוכברוך - רותי לנדאו
מר גאבור - דב רייזר
גברת גאבור - רובי פורת שובל
מר שטיפל - גיל פרנק
גברת ברגמן - מיקי פלג-רוטשטיין/דוית גביש
אביו של אוטו/רופא/האיש במסכה - רוברטו פולק

תרגום: עידו ריקלין
עיבוד: שחר פנקס ומשה קפטן
בימוי: משה קפטן
פזמונים: נועם חורב
מוסיקה, עיבודים קוליים והדרכה
קולית: אוהד חיטמן
ניהול מוסיקלי ועיבודים: ליאור רונן
תפאורה: ערן עצמון
תלבושות: ילנה קלריך
תנועה: תות מולאור
תאורה: אבי יונה בואנו (במבי)
וידאו: אריק אביגדור

אסיסטנטית למעצב תפאורה:
שרי גוליאט

עוזרת במאי: מור ארליך אמסלם
מנהלת הפקה: דקלה פרבר

בעיבוד זה נעשה שימוש בציטוטים מתוך "פאוסט" מאת גתה, בתרגומו של זאב ז'בוטינסקי.

הצגה ראשונה: 1.08.2019, אולם מסקין; משך הצגה: שעתיים וחצי, כולל הפסקה

Spring Awakening

By Frank Wedekind

Stage version: Shahar Pinkas & Moshe Kepten
Director: Moshe Kepten
Songs: Noam Horev
Music, Vocal Arrangement & Vocal Coach: Ohad Hitman
Musical Director & Arrangements: Lior Ronen
Set Designer: Eran Atzmon
Costume Designer: Elena Kelrich
Choreographer: Tut Mullor
Lighting Designer: Avi Yona Bueno (Bambi)
Video Designer: Arik Avigdor

The Cast

Melchior - Nadir Eldad
Wendla - Amit Farkas
Martha - Roni Daloomi \ Mai Meler
Moritz - Sheffi Marziano
Ilse - Hila Shalev \ Mai Meler
Ernst - Kobi Marimi
Hanschen - Shahar Raz
Georg - Neil Mishan
Otto - Doron Brokman
Thea - Ronit Apple
Sonnenstich - Rotem Keinan
Frau Knochenbruch - Ruth Landau
Herr Gabor - Dov Reiser
Frau Gabor - Ruby Porat Shoval
Herr Stiefel - Gil Frank
Frau Bergmann -
Miki Peleg Rothstein \ Davit Gavish
Otto's Father \ Doctor \ The Masked
Man - Roberto Pollak

Production Manager:
Dikla Farber
Assistant Director:
Mor Erlich Amsalem

The Play

Spring Awakening is the story of a group of young people, school children, who attempt to come to terms with their sexuality. Their daily interaction with the world of adults – the establishment, parents and schoolteachers – leads to intricate frictions. The play focuses on three youngsters: Melchior, Moritz and Wendla. Moritz has learning challenges at school and suffers constant abuse from his teachers as well as his rigid father; Wendla desperately seeks answers to questions that arise in her concerning romance, sexuality and pregnancy; and Melchior cannot find peace since the questions he keeps asking are never answered and he is told that the world which surrounds him is built on the foundation of indisputable facts. Wedekind's play focuses on the most elaborate and charged journey a person has to take: the path from childhood to adulthood.

הטעויות הנכונות – ונדלה

ולמה הראש מפוצץ רעשים?
לאן הולך מכאן כל מי שנרדם?
ואיך זה שיש כל-כך הרבה אנשים
אבל כל כך מעט בני אדם?

ואף אחד לא מדבר...

למה נעים לי לגעת בי שמה?
ממתי זה כואב לי לחשוב?

ומי זה החליט מה מותר לי, ולמה
כל מה שאסור מרגיש כל כך טוב?

ואף אחד לא מדבר...

אף אחד לא מספר
עד כמה זה ישרוף
האם זה מסתדר
או שחיים עם זה בסוף?

כולם פה מסתתרים

מאחורי השיגעונות

אז איך בוחרים

בטעויות הנכונות?

איך באים לעולם ילדים?

ולמה אומרים שזה כל כך מסובך?

ממתי מכסים את הגוף בבגדים?

ולמה אמא שותקת כל כך?

למה פתאום, אני פתאום מסמיקה?

ומי יגלה לי בסוף את הסוף?

ואיך זה שיד כל כך רכה

יכולה בשנייה להפוך לאגרוף?

ומה אם היום זה יום אחרון?
האם יש עוד חיים אחרי שאתה מת?
אולי השמלות שתלויות בארון
מסתירות את מי, מי שאני באמת?

מה האור מרגיש לי כמו צל?

ומי זה מחליט מה נכון, מה פסול?

ומה אם הלב שלי לא יתרגל

לעצמו ולכל הבלבול?

איך יודעים שחלפה הילדות?

ולמה אף אחד לא מסתכל לי בעיניים?

ממתי אהבה כל כך דומה לבדידות?

ולמה חם לי בין הרגליים?

ואף אחד לא מדבר

או מבטיח לענות

האם הכל עובר?

האם יש זמן להשתנות? ו...!

פרנק וודקינד

בנימין פרנקלין וודקינד. צייר, זמר, איש קרקס, מתרגם ודרמטורג. נולד בהאנוור ב-24 ביולי 1864 לפרידריך וילהלם וודקינד, רופא גניקולוג, ולאמילי קאמרר, שחקנית וזמרת גרמניה. שני מבין שישה ילדים.

הקריירה של פרנק וודקינד החלה במרד באביב. ב-1884 שולח אותו אביו ללמוד משפטים באוניברסיטת מינכן, על חשבונו. וודקינד העדיף ספרות ואומנות אך שכח לדווח על כך לאביו המממן. כשהתגלתה התרמית פרץ ריב בין האב לבנו ופרנק הכה את אביו בפרץ רגשות פתאומי – וברח. הוא

נדד לציריך, משם למינכן ולפאריס. בפאריס הוא נחשף לנערות קברט, אנשי קרקס ולתיאטרון האנטי נטורליסטי. שם התאהב בפרידה אול, אשתו לשעבר של המחזאי אוגוסט סטרינדברג, והוליד עמה בן מחוץ לנישואין. במרוצת חייו ילדו לו בנים שתי נשים נוספות. בפאריס הכיר גם את לולה, נערת קברט שליבתה את דמיונו לכתוב עליה מחזור בין שלושה מחזות.

אחרי מות אביו יורש וודקינד סכום כסף המאפשר לו להתמסר לכתובה. הוא החל לכתוב מחזות, וב-1891 העלה את "אביב מתעורר". התוכן המיני השנוי במחלוקת של המחזה גרם לסנסציות והוא נאסר מיד להצגה ולפרסום בגרמניה.

וודקינד מצטרף לכתב העת השמאלני "סימפליסימוס" (נוסד ב-1896) שתוקף בקביעות את הממסד הגרמני. אחד מכתבי העת של הימין בגרמניה באותם ימים, "אאוסבורגר פוצטצייטונג", התלונן על ההשפעה השלילית של כתב העת על בני הדור הצעיר והתלמידים בגרמניה, וקרא לאסור על הדפסתו והפצתו עקב הסכנה המוחשית שלו על המשמעת בבתי הספר.

המחזה הבא של וודקינד, "רוח האדמה" (1895), שפורסם ב"סימפליסימוס", מועלה לראשונה בלייפציג בפברואר 1898. זה היה ראשון ב"מחזות לולו" שלו, שבמרכזם דמות נשית מינית מאוד, המביאה גברים להרס ולאבדון. "תיבת פנדורה", המחזה השני שעסק בדמותה של לולו, נכתב תשע שנים לאחר מכן והוסרט בכיכובה של לואיז ברוקס. "מחזות לולו", שימשו מאוחר יותר כבסיס עלילתי לאופרה מאת אלברן ברג, שנשאה את שמה.

בצד פעילותו התיאטרונית וודקינד גם שר, מלווה עצמו בגיטרה וכותב שירים עוקצניים המסבכים אותו לעיתים עם הממסד. הקייזר וילהלם השני מתנגד למאמר שוודקינד מפרסם ב"סימפליסימוס", ולקריקטורה על מסעו לפלשתניה המופיעה בו. כתוצאה מכך המשטרה מחרימה את כל הגיליונות ומוגשת תביעה כנגד וודקינד, הנידון לשבעה חודשי מאסר. בהמשך, הוא נאלץ לברוח מהשלטונות ושוהה זמן מה בשווייץ.

בשנת 1902 משמש וודקינד כבמאי, שחקן ומחזאי באחד הקברטים הראשונים בגרמניה. בנוסף, הוא כותב שירים לקבוצות קברט שונות. בשנת 1906 מביא מקס ריינהרדט את "האביב מתעורר" לפסטיבל הקאמרשפילן בברלין ומעתה, במשך חמש עשרה שנה, זוכים וודקינד ויצירתו להצלחה בין לילה ברחבי גרמניה כולה.

וודקינד התמיד באורח חייו המתירני והמשיך להתרועע עם קבוצה של אמנים בוהמיים ופעילים פוליטיים רדיקלים, ובהם אריך מוזאם, תומך נלהב באהבה חופשית. ב-1906, כשנישא לאישה הצעירה ממנו בעשרים ושניים שנה, הפנה עורף לסגנון חייו המתירני והיה בעל קנאי לאשתו הצעירה.

ב-9 במרס 1918, נפטר וודקינד כתוצאה מסבך בניתוח שעבר במינכן.

וודקינד, ששיחק במחזותיו על הבמה ואף הופיע בקברטים בשירים שביטאו את אישיותו הממזרית, החתרנית והאינדוידואלית, היה נושא הדגל של חופש הביטוי, של זכויות נשים, מלחמה באנטישמיות ועוד. רבים טענו שפעל בכוונה כדי להכעיס את הבורגנות וששיקף את האיום מכיוון של נשים חזקות באותה התקופה. הדרמה שלו היא לא רק אבן היסוד של המודרניזם הגרמני, אלא גם של שלוש התנועות שצמחו מהנטורליזם: סימבוליזם, אקספרסיוניזם והתיאטרון האפי, שיוצרו ברטולד ברכט ראה בוודקינד את מבשרו.

ילד משלי - מרתה

רק שיגדל כמו פרח בר
חופשי ומשוחרר
שיידע - הכל מותר
ואם חולמים אז גם אפשר
יש לו אמא אדמה
והיא תאהב תמיד אותו
גם אם בחוץ זו מלחמה
והכל באשמתו

אבא ואמא, תקשיבו עכשיו לי
יהיה לי ילד, ילד משלי

ראשו הצונח ימצא אצלי כתף
ולא, א'לא אשאיר אותו לצרוח במרתף
הוא לא יזחל יחף, הוא לא ירגיש שהוא דרוס
אני אהיה לו בית חם גם כשהכל בפנים הרוס

אבא, תקשיב, תקשיב עכשיו לי
אם יום אחד יהיה לי ילד משלי -

אני אתן לו אז לרוץ יחף עם הרוח
ולבי האימהי יהיה אליו פתוח
גם אם ידבר לעננים הנוודים
ויהיה כל כך שונה משאר הילדים

אבא, תקשיב, תקשיב עכשיו לי
כי כשיום אחד יהיה לי ילד משלי -

עייני יהיו לו בית, וידי יהיו מסתור
אני אשאיר לו פיזורים שיידע תמיד לחזור
וגם אם לפעמים הוא יהיה קצת ילד רע
מעליו אציב שמיים, אף פעם לא תקרה

רק שיגדל כמו פרח בר
חופשי ומשוחרר
שיידע - הכל מותר
ואם חולמים אז גם אפשר
יש לו אמא אדמה
והיא תאהב תמיד אותו
גם אם בחוץ זו מלחמה
והכל באשמתו

אמא, תקשיבי, תקשיבי לי עכשיו
אם יום אחד יהיה לי ילד שאוהב -

אני לא אפיל מילים חותכות של גליוטינה
על לב כזה של ילד, לב מפלסטינה
שבקלות אפשר למעוך ולהבהיל ולצלק
אני ארקוד על שולחנות כדי לראות אותו צוחק

גרמניה 1892

"אביב מתעורר" מתרחש אחרי איחוד גרמניה ב-1871, כאשר וילהלם הפרוסי הפך לקיסר האימפריה הגרמנית. באותה תקופה, גרמניה הייתה חלוקה בנושאים רבים. סקס, למשל, היה נושא רגיש ביותר בגרמניה של סוף המאה ה-19. בעוד שבשנות ה-60 של המאה, ומאוחר יותר בשנים שבין מלחמות העולם ובשנות ה-60 של המאה ה-20 הייתה מתירנות רבה יותר, שנות ה-90 של המאה ה-19 התאפיינו בגישות שונות ומחלוקות רבות בכל הקשור למין. עצם הרעיון של דיון פומבי בנושאי מיניות היה טאבו, ואפוף בבוורת, בושה ופחד. באותה עת, גיל ההסכמה, שבו היה מותר להשיא צעירים היה 16. ב-1891 המפלגה הקתולית תמכה בדרישתם של מצדדי הצניעות הנשית להעלאת גיל המינימום לנישואין ל-18, על מנת להגן על נערות מניצול מיני ועיסוק בזנות. עם זאת, נוצרים אוונגליסטים בגרמניה של התקופה טענו שגרמנים רבים היו מושחתים מבחינה מינית ושהדבר הנדרש היה הטלת משמעת עצמית. הם תמכו במוסר, או "sittlichkeit": סדרת הנחיות אתיות להסדרת המוסר הציבורי והפרטי. הדגש העיקרי היה כמובן התחום המיני. אותן קבוצות נוצריות אדוקות הטיפו כי העלייה בפשיעה, בזנות ובהולדת ילדים מחוץ לנישואין היא-היא העדות לריקבון המוסרי של גרמניה. בהמשך הם ייסדו אגודות (שכל חבריהן זכרים), שאגב פעלו בשיתוף פעולה עם ארגונים לאומניים אנטישמיים ועודדו את האוכלוסייה להימנע מסקס לפני הנישואין ומחוצה להן, מזנות ומצריכה שלה ומנישואים לא חוקיים.

ועוד ב-1891, סרסור בשם גוטפריד היינזה פרץ לכנסייה, רצח את שומר הלילה ותלה אותו על עץ. הפרסום שמעשה הפשע זכה לו עורר תגובת שרשרת של פניקה ציבורית-מוסרית, ורק האיץ את הדיון במוסר המיני. השמרנים השתמשו בפשע כמנוף לאכיפת צנזורה על אמנות ותיאטרון, על חופש הדיבור, נאומים ומאמרים רדיקליים, ואפילו על פרסום מידע בנושא אמצעי מניעה של אותם הימים. לאותו מקרה אומלל הייתה השפעה מכרעה על כל תפיסת הסקס בגרמניה של התקופה. זה קרה בשנה שבה וודקינד כתב את הגרסה המקורית של "אביב מתעורר".

בשאר חלקי אירופה, המשך ויכוח עירני בנושא המין ותפקידו. מחקריו של צ'רלס דארווין הצביעו על כך שמאחר שבני האדם הם למעשה בעלי חיים, יש להם תיאבון מיני מוטבע וטבעי. עם זאת, אנשי מוסר למיניהם הכריזו שהתאווה היא "בלתי נורמלית, לא טהורה ושהיא מביאה לתוצאות מרושעות ושטניות על הפרט והחברה כאחד." אחרים, במיוחד סופרים ופעילים חברתיים, האמינו שהיצר המיני הוא כוח חיובי מוביל בכל הקשור לבריאות האדם וליצירתיות.

מתוך אתר Spring Awakening Dramaturgy

טרגדיית הילדים

האביב מתעורר, המהדורה המקורית, 1891

פרנק וודקינד, שחי במחצית השנייה של המאה ה-19, השלים את חיבור מחזהו "האביב מתעורר", Frühlings Erwachen, ב-1891. מדובר היה בסיפור שנוי במחלוקת שמיד עם פרסומו נאסר על ידי הצנזור בגרמניה. המחזה הועלה לראשונה על הבמה ב-1906, בימויו של מקס ריינהרדט והפקה השנייה שלו הייתה רק כעבור יותר מעשור, ב-1917.

ל"אביב מתעורר" היו שתי השפעות מכרעות על התיאטרון. ראשית, בדומה למחזות הריאליסטיים של התקופה, הרעיונות המובעים במחזה יצאו נגד החברה הבורגנית הגרמנית, במטרה לחשוף את האמת. סיום המחזה במידה רבה נתן את ההשראה לייסוד התנועה לתיאטרון אקספרסיוניסטי.

היצירה של וודקינד, מחזה בן שלוש מערכות, קרא תיגר על הנורמות החברתיות בגרמניה. העלילה כוללת שיחות על וגם סצינות של סקס, אונס, הומוסקסואליות, התאבדות, הפלות, אתאיזם, אלימות והתעללות נפשית ופיזית, ומוות בגיל הנעורים.

כותרת המשנה של המחזה, "טרגדיה של ילדים" הייתה מדויקת ביותר. במחזה הייתה סאטירה ברורה נגד כתבי הקודש, הדת והבורגנות. בנוסף, ביקורת נוקבת כנגד התרבות שדיכאה את המיניות בגרמניה של שלהי המאה ה-19. מסיבה זו המחזה נאסר להצגות בערים רבות ברחבי גרמניה, ואף משהופק, בדרך כלל ירד במהרה מהבמות.

בסיום המחזה המקורי, מופיע משומקום אדם עוטה מסכה, שפותר, כדאוס אקס מאכינה, את כל הבעיות שבדרמה. האיש במסכה משוחח עם מלכיר, ומלכיר שואל אותו על אלוהים, על החיים והמוות, ומשוחח על כוונתו לשים קץ לחייו. בעקבות זאת מלכיר מחליט להתאבד. סיום זה, מבלי משים, הוליד את התיאטרון האקספרסיוניסטי: "עולם שבו דמויות דמיוניות מובילות את רגשותיהן של הדמויות המרכזיות". השימוש של וודקינד באיש במסכה היה למעשה היסוד לתנועת התיאטרון האקספרסיוניסטי שהיה פופולרי בעשורים הראשונים של המאה העשרים.

בשנות העשרים, עובד המחזה לשני סרטי קולנוע אילמיים: הראשון, הופק באוסטריה בשנת 1924, בימויים של לואיז וג'יקוב פלק. ארבע שנים לאחר מכן, הופקה גרסה צ'כית-גרמנית בימויו של ריצ'ארד אוסוולד. "אביב מתעורר" זכה לעדנה ולרנסאנס בשנים שלאחר מלחמת העולם השנייה, וב-2006 הועלה בברודווי עיבוד שלו למחזמר מאת סטיבן סייטר עם מוסיקה של דנקן שיק.

מתוך אתר College of Charleston Department of Theatre and Dance

"לא בחרתי להיולד ואני לא חייב לאלוהים דבר" פרנק וודקינד

גם לי מגיע - ארוסט

כי יש בחוץ עולם ויש בחוץ חיים ואני שיחקתי עם כולם כבר מספיק במחבואים כולם אומרים- יש בחוץ מחר והוא שייך לאמיצים ומותר לרצות, מותר מותר לרצות, מותר כל מה שרק רוצים אני רואה כבר סדק אור בחושך הפגיע ואחרי כל זה, בסוף גם לי מגיע גם לי מגיע.	ואיך דבר קרוב כל כך וטוב כל כך זוה מרגיש לי רע עכשיו מול המראה אז אם יש בחוץ עולם ואם יש בחוץ חיים אז איך תמיד אני לא כמו כולם ומשחק במחבואים כולם אומרים- יש בחוץ מחר והוא שייך לאמיצים ומותר להיות, מותר כל מה שרק רוצים אני רואה כבר סדק אור בחושך הפגיע ואחרי כל זה, בסוף אולי גם לי מגיע אולי גם לי מגיע זה כבד עליי, אוי, כמה זה כבד נצמד אליי כמו שד הספקתי לאבד כבר את עצמי בכלוב הזה העצוב הזה כש... הדמעות על השמשה זה לבחור בסוף לחיות את זה להיות כזה או למות כבר מבושה לבד...	אבל יש בחוץ עולם ויש בחוץ חיים ולא תמיד לא תמיד כולם משחקים במחבואים כולם אומרים- יש בחוץ מחר והוא שייך לאמיצים ומותר להיות, מותר כל מה שרק רוצים אני רואה כבר סדק אור בחושך הפגיע ואחרי כל זה, בסוף אולי גם לי מגיע אולי גם לי מגיע. זה כבד עליי, אוי, כמה זה כבד נצמד אליי כמו שד הספקתי לאבד כבר את עצמי בכלוב הזה העצוב הזה ו... אני חי על כפתורים חצי חיים על אוטומט לא לשחרר בבת אחת את המבט שלא יסגיר והכתובת על הקיר שתימחק, שתרחם והצמרמורת כשהוא כאן שתיעלם, שתיעלם אלוהים, שתיעלם.	זה מעייף אותי זה מעייף להתכופף, להצטופף בתוך עצמי בכלוב הזה העצוב הזה ש... אני בניתי בידי איך אני תמיד עלוב כזה לא חשוב כזה שותק יותר מדי משקיף מעבר לגדר מסתתר ולא זוכר איך זה מרגיש להיות אני ולא מישהו אחר. הם מספרים לי כל הזמן הם מספרים- יש אהבה, יש פרפרים ורק אני בכלוב הזה העצוב הזה ו... אני חי על כפתורים חצי חיים על אוטומט לא לשחרר בבת אחת את המבט שלא יסגיר והכתובת על הקיר שתימחק, שתרחם והצמרמורת כשהוא כאן שתיעלם, שתיעלם אלוהים, שתיעלם.

כמה מילים על אביב מתעורר | אוהד חיטמן

האתגר הגדול מבחינתי, היה להתנתק מהמחזמר המבוסס על המחזה (שמונה פרסי "טוני"! ולהצליח ליצור מתוך מרחב מוסיקלי שונה לחלוטין. המחזה, לעומת המחזמר, אפל וקודר הרבה יותר. דווקא מכיוון שכך, בחרתי להתרחק מהאופי הרוקסיטי הבועט שלו, לעטוף קונטרסט בגוונים פופיים-רגישים את הסצנות הטעונות ולצבוע אותן ברב מימדיות של אפיון הדמויות ששרות.

כך למשל שיר הפתיחה, "הטעויות הנכונות", שבמילותיו שואל את השאלות הכי קשות, מלווה דווקא במלודיה ובקולות רקע תמימים ("לה לה לה"), על גבול שיר הילדים. כמו כן, המשפטים המוסיקליים בפזמון לאו דווקא מקבילים למשפטים הטקסטואליים (למשל, משפט מוסיקלי יסתיים ב"..." ולא כמו שמתבקש להתחיל כך משפט טקסטואלי חדש). החריגה הזאת כמו רבות אחרות, יוצרות אלמנט של שבירת מוסכמות וחוסר השלמה. או למשל, בשירה הנוקב של מרתה "ילד משלי"- המילים והלחן לא ממשיכים את הסצנה בה היא משתפת את חברותיה במציאות הקשה בחייה, אלא מפליגים עם המחשבה של "הילד שיהיה לי" - תקווה המובעת בטקסט, אך המוסיקה בועטת ונושכת.

גם ברגע הכי דרמטי עבורי במחזה, התאבדותו והלווייתו של מוריץ- השיר המלווה את הסצנה מושר בסולם שגבוה במעט לכל הדמויות השרות בו. המלודיה בפזמון הינה "קטועה" ולא באמת מחמיאה לזמר או זמרת סולניים ועל כן מפוצלת ומחולקת לסולואים קצרים. המטרה הייתה ליצור שיר שאינו נוח וטבעי לשירה לאף אחת מן הדמויות ודווקא על מצע של מלודיית "שיר ילדים תמים". כך גם בשירים ובמוטיבים המוסיקליים האחרים.

כיוצר בתיאטרון ובכלל ביצירת מוסיקה תוכניתית, בחרתי גם כאן ליצור "בנק מוגבל" של מוטיבים החוזרים על עצמם בווריאציות שונות. אני מודה שהיה לי קשה לעמוד בפיתוי שלא להוסיף עוד ועוד כאלה, במיוחד אל מול העושר הטקסטואלי והמרקם העלילתי המורכב והכה מרהיב של המחזה. זכיתי לשתף פעולה עם יוצרים מצוינים כמו הפזמונאי המוכשר והכה מדויק נועם חורב, עם המנהל המוסיקלי ליאור רונן שטווה את רישומי השחור-לבן שלי בגוונים מופלאים וצבעוניים. ומעל כולם, אני מודה לבמאי הטוטאלי משה קפטן על ההזדמנות, על החופש לעוף ועל הרגישות ששזר את המוסיקה לתוך סך השלם הכולל. האביב מתעורר ואני מייחל שיעורר שיח חינוכי-תרבותי חשוב, על אף הקושי, בחברה הלא פשוטה שלנו. החופש באמנות כמו החופש לשאול ולחקור ובכלל לאהוב- הם בעיני הערכים החשובים בחיינו. הם המפתח לאושרנו ולעושרנו כחברה וכאנשים פרטיים.

אביב מתעורר | נעם חורב

אני מאמין שהיצירות הגדולות באמת, לא תלויות במימד של מקום או של זמן.

הן נשארות רלוונטיות תמיד. הן נצחיות. אלמותיות. חוצות דורות ולא נשענות על שום אופנה. הן נוגעות בלב כל אדם, בלי קשר לגילו או מוצאו.

"אביב מתעורר" נכתב לפני כמאה שנה, אבל דמה כאילו נכתב היום.

מישהו זרק לסיר מבעבע את כל העניינים הבווערים שמעסיקים אותנו כבני אדם, ועוד יותר כישרלים - אונס. הדרת-נשים. התעללות בילדים. התאבדויות. פער בין-דורי. כאוס מוסרי. בידוד. הכל-הכל שם. כל הפצעים המדממים, ישר בַפְּנֵים.

הדמויות והסיפורים נארגים זה בזה בדיוק מפעים ויוצרים מְרָאָה ענקית, צלולה ואכזרית במיוחד.

בעבודה על שירי המחזה, נאלצתי לחדת למרתפים האפלים של שנות-העשרה שלי. לחזור לריחות, לצבעים, לבלבל, לשאלות הקשות - איך מבחינים בין טוב לרע?

מי קובע מה אסור ומה מותר?
מה אם הלב שלי לא יתרגל לכאב?
ומי קבע שהחיים האלה קדושים?
בעידן שבו דואגים לַצְפוּת לנו את הכל בסוכר, "אביב מתעורר" נותן לך טעימה מהתחתית השרופה והמרה של הסיר, וגורם לך לבקש עוד.

חיברות וקבוצת השווים בגיל ההתבגרות | אייל גוטמן

המונח "התבגרות" גזור מהמילה הלטינית *Adolescere*, שפירושה לצמוח או לצמוח לקראת בגרות. מספר רב של הגדרות ניתנו לגיל זה, ביניהן: תקופת מעבר, או גשר, מן הילדות התלוית אל הבגרות, כאשר הדרישה מהאדם הבוגר הינה לספק את הצרכים של עצמו. וכאלו יותר אופרציונליות כגון: תקופה הדורשת הסתגלות חברתית אישית, מינית, דתית, פוליטית, ומקצועית, יחד עם חתירה גוברת והולכת לאי תלות רגשית וכספית בהורים. בין ההגדרות השונות ניתן למצוא את זו הטוענת כי תקופה זו מתחילה בגיל 12-13 ונמשכת עד שנות העשרים המוקדמות. "האגודה הישראלית לגדילה והתפתחות" הקדימה גיל זה וטוענת כי התקופה מתחילה כבר בגיל 10 ונמשכת עד גיל 21.

חיברות היא אחד התחומים המרכזיים בהתפתחותה של אינטליגנציה חברתית. לחברות מגיל צעיר חשיבות רבה. חברים מקדמים את התפתחותם של כישורים חברתיים בזה שהם מספקים לילד גישה סדירה לקבוצות משחק; החברויות מאפשרות צורות מורכבות של משחק; מספקות הדרכה ותרגול בנושאים כגון: פיתוח קוגניטיבי, תפקוד מיני, יצירת קשרים בינאישיים ושליטה באגרסיה. חברים ממלאים גם פונקציות אמוציונאליות, בזה שהם מספקים ביטחון ותמיכה במגוון מצבים חברתיים (סמילנסקי, 1988). בתקופת ההתבגרות מתפתחת החברות באינטנסיביות רבה יותר מבכל שלב קודם ומבכל שלב מאוחר יותר, מאחר והיא משרתת פונקציות רבות וחשובות בהתפתחות המתבגר ובהתמודדותו. בתקופה זו חלים אצל המתבגר שינויים גופניים, נפשיים וחברתיים ובמקביל עליו להתמודד עם מטלות ביגור חדשות שהחברה המודרנית מציבה לפניו. משום כך הצורך שלו להתחברות ולתמיכה הוא חיוני ביותר. אחת המשימות ההתפתחותיות המרכזיות בגיל ההתבגרות היא פיתוח היכולת ליצור ולנהל מערכות יחסים עם בני קבוצת הגיל, ליצור השתייכות לקבוצה חברתית ובתוך כך מושלמות המשימות ההתפתחותיות של גיל זה. בני הגיל - קבוצת השווים מצויים בשלב דומה של התפתחות, במעבר מילדות לבגרות ולגביו הם מודל להזדהות, פורצי דרכים, יוצרי נורמות ומקני סטאטוס חברתי (סמילנסקי, 1988). קבוצת השווים הופכת לבעלת עדיפות וחשיבות מרבית בגיל הזה. ההתבגרות הפיזיולוגית, פסיכולוגית וחברתית של בני הנוער מלווה בעליה בעוררות המינית, התעניינות בבני המין השני, בזהות המינית ובמשיכה המינית. קבוצת השווים מרככת במקצת את החרדות הנובעות מן ההינתקות מהמשפחה, ומהווה מעין תחליף לה. הקבוצה מהווה מקור כוח והשתייכות חברתית - מעמדית, החברים בה חווים את אותן החוויות. הם יוצאים מתוך המקום שכביכול "מנודה" של המתבגרים שהם כבר לא ילדים. הקבוצה מספקת ראי או משוב מתמיד ומתמשך, שמעניקים המתבגרים זה לזה, על מנת להתחיל ולבסס את הזהות העצמית שלהם. הקבוצה מאפשרת למתבגר בדיקה וזיהוי של מרכיבי אישיותו וגבולותיו, ללא איום בעונש של דחייה או הרחקה. בנוסף, יוצרת הקבוצה מודלים אלטרנטיביים לחיקוי ההורים שתורמים גם הם לגיבוש הזהות העצמית.

הקבוצה יכולה לספק תמיכה חברתית, אוזן קשבת ועצה, ומציעה מקלט שבו יכול המתבגר לחלוק תחושות דומות ולחוש שהוא לא נמצא לבד בכל התהליכים הללו שהוא עובר. כמו כן, קבוצת השווים מהווה מעין "אב טיפוס" לקשרים בעתיד ומלמדת כיצד ליצור אינטראקציה מועילה ומסייעת לפריקת מתח ותוקפנות. עם זאת אין יתרונות ללא חסרונות וסכנות וניתן למצוא כמה כאלה: הלחץ החברתי הולך וגובר. השלבים בהתהוות קבוצה הינם שלבי גדילה המקבילים להתפתחות האנושית. שלבים אלו רצופים תמיד מאבקי כוח, תחרותיות והתנגדות. אליהם מתלווים רגשות קשים של חרדה, קנאה, עלבון ומתח. בקבוצה נוצרת תלות הדדית שלילית: חברי הקבוצה מניחים כי יצליחו לממש את מטרותיהם האישיות רק אם חברי הקבוצה האחרים לא יצליחו לממש את מטרותיהם. בנוסף, שוויון הוא הציפייה ואי שוויון הוא החוק. בראשית התהליך עשויים החברים להיות באותה נקודה, אך במשך הזמן מתרחש בידול מעמדי. פרטים מסוימים לוקחים או מקבלים את הסמכות יותר מן האחרים. בקבוצה גם קיימים לחצים להטרוגניות וקונפורמיות: בקבוצות בהן אין לגיטימציה לשוני יאלץ המיעוט לבחור בין השתייכות לקבוצה וויתור על צרכיו, לבין נאמנות לצרכיו ובידוד חברתי. הבחירות לרב אינן מודעות וגובות תמיד מחירים כבדים. מתבגר הרוצה לבסס את מעמדו בקרב קבוצת השווים יזום לעיתים התנהגויות הכרוכות בנטילת סיכונים. התנהגות זו קשורה גם לתפיסת הכול-יכולות של המתבגר ולתחושת העצמאות. סיכונים אלו עלולים לכלול עישון ושימוש בסמים ובאלכוהול, התנהגות מינית מסכנת, נהיגה מסוכנת ותאונות דרכים והתנהגות אלימה. מתבגר שיבחר לא להיות כמו קבוצת השווים עשוי לשלם את מחיר הבדידות ופגיעה בתחושת הערך העצמי (מוס, 1988). דחייה מקבוצת השווים היא נקודה כואבת בהתפתחות של בני נוער, שיכולה להוביל לתגובות דיכאוניות. כשהמתבגרים מתרחקים מההורים במאבקם לאינדיבידואציה, הם פונים לבני גילם כתחליף להדרכה ולתמיכה של המשפחה. קבוצת השווים מורכבת ממתבגרים אחרים המחפשים את אותו הדבר. לרוע המזל, הנרקסיזם של הגיל הזה מותיר את המתבגרים בלי יכולת או מיומנות לספק הדרכה למשהו, אפילו לא לעצמם. למרות זאת הם מחפשים כל הזמן את אישור הקבוצה, ודחייה מצידה היא מקור ראשי לדיכאון בקרב בני קבוצת גיל זאת (ריילי, 1999). אריקסון (1968), הרואה קוטביות בכל אחד משלבי התפתחותו של האדם, קובע כי בתקופת ההתבגרות מדובר על "עיצוב זהות" לעומת "בלבול זהות". בדידות ובידוד הינו מצב התפתחותי שלילי של מי שאינם מסוגלים ליצור קשר אישי-אינטימי של חשיפה הדדית ושל מחויבות הדדית. הזהות הביולוגית, החברתית, הקוגניטיבית, והשינויים המתרחשים בגיל ההתבגרות הופכים שלב זה עבור המתבגר, לתקופה מאתגרת למסד ולקיים יחסים עם קבוצת השווים (Larson&Ham, 1933).

מתוך המאמר "גיל ההתבגרות וקבוצת השווים" שפורסם באתר הבית של אייל גוטמן, הנחיית קבוצות וטיפול בתנועה.

הפקות קודמות

1979 - תיאטרון באר שבע

תרגום: מרדכי גרינברג | בימוי: חנן שניר

משתתפים: מלכיר - יהודה מור, ונדלה - רבקה נוימן, מרתה - אסתר ברוך, מוריץ - עמי ויינברג, אילזה - אירית שטיינברג, ארנסט - גדי רול, הנסן - מיכאל כורש, גיאורג - דהרון תבורי, אוטו - שי דרומי, תיאה - שרה הרשקו, זונשטיך - מישה נתן, מר גאבור - ליאו יונג, גברת גאבור - לאה שלנגר, מר שטיפל - הוגו ירדן, גברת ברגמן - ציפורה פלד, רופא - יוסי קאנץ, האיש במסכה - אדית אסטרוק

תיאטרון באר שבע | צלם: צביקה אשכנזי

1987 - תיאטרון "החאן"

תרגום: שמעון לוי | בימוי: אסתי איזביצקי

משתתפים: מלכיר/מר גאבור - יהודה אלמגור, ונדלה - גילי בן אוזיליו, מרתה/גב' ברגמן - איילת מרגלית, מוריץ/מר שטיפל - איצ'ו אביטל, אילזה/גברת גאבור - אורה מאירסון, ארנסט/רופא - ערן בוהם, הנסן - אבי חדש, גיאורג - אילן חזן, תיאה - חגית דסברג, האיש במסכה - אריה צ'רנר

תיאטרון "החאן" | צלמת: יוכי לנג

2010 - תיאטרון "בית ליסין" (גרסת המחזמר)

תרגום: דניאל אפרת | בימוי וכוריאוגרפיה: גלעד קמחי

משתתפים: מלכיר - עידו ברטל, ונדלה - נינט טייב, מרתה - דיקלה הדר, מוריץ - עידו חזנברג, אילזה - הילה זיתון, ארנסט - עומר שיש, הנסן - אלון לוי/גלעד קמחי, גיאורג - דניאל אפרת, אוטו - יניב לוי, תיאה - טל-יה יהלומי

תיאטרון "בית ליסין" | צלם: דניאל קמינסקי

2015 - המרכז לתיאטרון של עכו

תרגום: עידו ריקלין | בימוי ועיצוב: ברק בן דוד

משתתפים: מלכיר - יהב ניר, ונדלה - סיוון כהן, מרתה/גב' גאבור - רותם שורץ, מוריץ - שפי מרציאנו, אילזה/גב' ברגמן - שיר קליפר, הנסן/מר שטיפל - אדריאנו חובל

פסטיבל יצירה צעירה | צלם: עדי טרקאי

2018 - פסטיבל יצירה צעירה, תיאטרון "הקאמרי"

תרגום: עידו ריקלין | בימוי: גיל סרי

משתתפים: עדן בר, נעמי הררי, יהונתן וילוז'ני, ינאי כץ, אלונה סער, אופיר צויגנבוים, רן קפלן, יניב שביט

אין מקום לחלומות - מלכיר

במרחק נגיעה מכאן
כלא הוא, הלבן
החלונות תמיד סגורים
כולם ממהרים
מסתגרים בחדרים
לא אומרים לך שלום
מחפשים
מחפשים
מחפשים
אבל אין באמת מקום

אין מקום לשאלות
רק לשתוק ולציית
שלשלות, שלשלות
נועלות את האמת

אין מקום לטעויות
כל התמונות תלויות ישר
המציאות היא הזיות
והיפה הוא מכוער
אין מקום לחלומות
שיזדיינו כל החוקים
ואיך שוברים את החומות?
ומה אתם שותקים?
תגידי, מה אתם שותקים?

במרחק נגיעה מכאן
בחדר הוא, הקטן
אין אף פעם רעשים
פס-ייצור של אנשים
אז נהיינו חלשים
עבדים של תבניות
ובסוף
ובסוף
ובסוף
שכחנו איך לחיות

אין מקום לשאלות
רק לשתוק ולציית
שלשלות, שלשלות
נועלות את האמת

אין מקום לטעויות
כל התמונות תלויות ישר
המציאות היא הזיות
והיפה הוא מכוער
אין מקום לחלומות
שיזדיינו כל החוקים
ואיך שוברים את החומות?
ומה אתם שותקים?
תגידי, מה אתם שותקים?

ותלמד, ותצטיין
שלא תעז להתלונן
להתבכין או לאונן
תענה תמיד בכך
אל תגיע לקצה
זה לא משנה מה אתה רוצה
ואל תגידי אנ'לא מוצא
רק תִרְצֶה וְתִרְצֶה
וְתִרְצֶה

אין מקום לטעויות
כל התמונות תלויות ישר
המציאות היא הזיות
והיפה הוא מכוער
והם רוצים שתעמוד תמיד זקוף
שתתבייש, תסתיר ת'גוף
אל תהיה כזה שקוף
אתה אף פעם לא תעוף
ונשאר לי חלומות
אני מנסר ת'סורגים
ואז שורף את החומות
מה אתם שותקים?
תגידי, מה אתם שותקים?

וודקינד - יצירתו הגדולה ביותר הייתה אישיותו

סמוך למותו של פרנק וודקינד, פורסמה בעיתון כתבה מאת ברטולד ברכט בן ה-19, הראשון שזיהה את שעור קומתו של וודקינד ומי שנחשב ליורשו:

"בשבת עוד שרנו את שיריו בליווי גיטרה מתחת לשמיים זרועי כוכבים. כשנאמר לנו ביום ראשון כי פרנק וודקינד מת בליל אמש, לא האמנו למשמע אוזנינו. החיוניות שלו הייתה סגולתו הגדולה ביותר. בין אם נכנס לאולם שבו הרעישו מאה סטודנטים, בין אם עלה על במה - מיד השתררה דממה. לעיתים שכח את המילים ובכל זאת עלה על חוב השחקנים המקצועיים שעמדו לצידו. הוא ניצב לפנינו מכוּער, ברוטאלי ואף מסוכן, עם שערו הקצר והאדום והידיים בכיסי מכנסיו, ואתה הרגשת: את זה לא יצליח אף השטן להוריד מן הבמה. בפרולוג "לולו" הופיע לפני המסך כמנהל קרקס בפראק אדום, עם השוט והאקדח באגרופיו, ומי שראה אותו לא ישכח את קולו המתכתי ואת עיני הינשוף היוקדות בפניו העצובים. גם כזמר היה חובב, ובכל זאת הלהיב אותי יותר מכל פזמונאי מקצועי. לצד טולסטוי וסטרינדברג הוא נמנה עם מחנכיה הגדולים של אירופה, יצירתו הגדולה ביותר הייתה אישיותו."

מתוך מאמר שפורסם סמוך להעלאת ההפקה הראשונה של "אביב מתעורר", בתיאטרון באר שבע.

ללחוץ או לא ללחוץ

אילזה -

הכל מסתכם ברגע אחד בשבריר של שניה בין חושך ואור בנאדם עומד מול עצמו, הוא לבד ועכשיו הוא נדרש לבחור

ועל כף המאזניים, הכל שם מונח רגעים של ייאוש ותקווה והפצע ההוא שנסגר ונפתח וכובד משקל אהבה

וצל העלבון וקול העבר ואש חזקה שדלקה מסביב ובין עומס שנותני, מה בסוף הוא זכר? מבט מאוכזב של אביו

ותרמיל געגוע, ואושר בהיר שאולי עוד יפיל את הפור ומילים שזרק בלי לחשוב לאוויר הרי כל בנאדם הוא סיפור

הגעת עכשיו לקצה הנהר הגעת לרגע האמת תיקח נשימה עמוקה ותבחר אם לחיות את חיך כמת הגעת עכשיו לעומקו של הסדק הגעת לסוף המירוץ האצבע מונחת קלה על ההדק

ללחוץ או לא ללחוץ?

מלכיר -
אילזה -
מלכיר -
אילזה -
מרתה -
מלכיר ואילזה -
מרתה -
מלכיר,
אילזה ומרתה -

הכל מסתכם ברגע אחד בשבריר של שניה בין חושך ואור בנאדם עומד מול עצמו, הוא לבד ועכשיו הוא נדרש לבחור

גיאורג וונדלה -

אוטו -
תיאה -
אוטו ותיאה -
ארנסט -
מקהלה -
ארנסט -
מקהלה -
הנסך -
מקהלה -

ולא פעם היית אבוד כמו תייר נפלת עייף לקרשים ומי זה החליט ומי זה אמר שהחיים האלה קדושים?

הגעת עכשיו לקצה הנהר הגעת לרגע האמת תיקח נשימה עמוקה ותבחר אם לחיות את חיך כמת הגעת עכשיו לעומקו של הסדק הגעת לסוף המירוץ האצבע מונחת קלה על ההדק

ללחוץ או לא ללחוץ?

הכל מסתכם ברגע אחד בשבריר של שניה בין חושך ואור בנאדם עומד מול עצמו, הוא לבד ועכשיו הוא נדרש לבחור

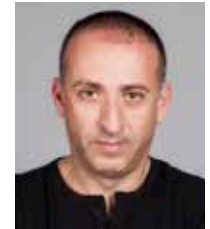

עידו ריקלין (תרגום)

ליד ישראל, 1966. כתב את המחזות: "הלילה הקצר ביותר בשנה", "אובססיה", "פנטזיה" (ת. הספריה), "הרוזן ממונטה כריסטו", "הגיבן מנוטרדם", "עפיפונים", "רוחות", "ימים בגן עדן" (ת. באר-שבע), "מאחורי הגדר" (ת. הבימה) "אמיל והבלשים", "אורה הכפולה", "מומו", "הכיתה המעופפת", "הידיד בת ההרים" (ת. מדיטק). בין תרגומיו לתיאטרון: "אין סוף" (ת. הבימה), "שיחות לילה" (ת. גשר), "ביבר הזכוכית", "הים הכחול העמוק", "אנשים מקומות ודברים", "מר גרין" (ת. בית-ליסין), "הבוגר", "בנות עובדות" (ת. חיפה), "קוץ ועשן", "ילדים חורגים לאלוהים", "הכל בגן", "רק אתמול נולדה", "איזה יופי", "הרולד ומוד" (ת. באר שבע). בין ההצגות שביים: "מחלת נעורים", "רוקדים בלונאסה", "השושנה המקועקעת" (ת. הבימה); "המון רעש על לא כלום", "גלילאו", "הגיבן מנוטרדם", "רוחות", "גן הדובדבנים", "הפקר" (ת. באר שבע); "עולמה של איימי", "יום במוותה של ג'ו", "ציפור שחורה" (ת. הקאמרי); "כטוב בעיניכם" (מדיטק/בית-ליסין); "חלום ליל-קוץ" (התיאטרון הלאומי הגרמני, ויימאר); "אנה גלקתיה" (דארמשטדט); "רומיאו ויוליה" (היידלברג). האופרות: "שתיקתו של ברוך" (בראונשווייג), "שיץ", "האדונית והרכל" "חלום ליל קוץ" (האופרה הישראלית).

משה קפטן (עיבוד ובימוי)

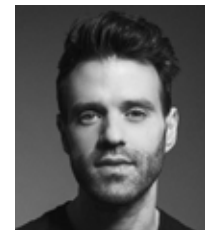
מנהלו האמנותי של תיאטרון הבימה. בוגר בהצטיינות של החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב. בין עבודותיו בתיאטרון: "גבעת חלפון אינה עונה", "מאחורי הגדר", "מיקה שלי", "עקומים", "המורדים", "סימני דרך", "שייקספיר מאוהב", "LOVE, LOVE, LOVE", "עלובי החיים", "פליישר", "אויטה", "נעצר בחצות", "שיער", "חיזור גורלי", "גברתי הנאוה", "כנר על הגג", "ניטל", "עובד בשביל שניים", "האמת", "שם פרטי", "בחורים טובים", "קומדיה של טעויות", "ארוחה עם אידיט", "אם יש גן עדן", "רעל ותחרה", "כתם לידה", "אוליבר", "צלילי המוסיקה", "אבניו קיו", "הכבש הששה עשר", "בת הים הקטנה", "היפה והחיה", "סיפורי נרניה". זוכה פרס הבמאי לשנת 2006 ב"פרס הבמה לילדים ולנוער", עבור בימוי ההצגה "שומבצל". זוכה פרס הבמאי ע"ש יוסף מילוא לשנת 2008, עבור בימוי ההצגה "כנר על הגג". זוכה פרס ליוצר המצטיין ע"ש השחקן שמעון פינקל לשנת 2013, עבור בימוי "גברתי הנאוה". מנהל אמנותי בתיאטרון "המדיטק" לילדים ולנוער בשנים 2007 - 2010 ומנהל אמנותי של פסטיבל ישראל בשנים 2011 - 2014. אב למיקה ואדם.

שחר פנקס (עיבוד)

בוגרת תואר שני בבימוי, החוג לתיאטרון בפקולטה לאומנויות, אוניברסיטת תל אביב. בין עבודותיה כמחזאית: "ארץ חדשה" (בשיתוף עם שי פיטובסקי, ת. הבימה), "בשר גבירתי ורבות" (אנסמבל הרצליה), "אבא שלי לא ציפור" (פסטיבל ישראל), "תהילה", "האדרת", "בדמי ימיה" (ת. החאן), "אדם לא מת סתם", "המאהב", "אבא גוריו", "סיפור פשוט", "לבד בברלין" (ת. הבימה), "הוא הלך בשדות" (ת. בית לסיין), "בימינו לא יוצאים לזר", "הבא אחריו" (ת. באר שבע). בין עבודותיה כדרמטורגית: "אורסטט ואלקטרה - משפט רצח" (התיאטרון הלאומי קפריסין). "כנרת כנרת", "חלום ליל קוץ" (ת. החאן). "הסוחר מוונציה", "לא אשנא", "הקמצן", "סימני דרך", "מיקה שלי", "ברטוד ואגנס", "מאחורי הגדר", "מקווה" (ת. הבימה). זוכת פרס רוזנבלום 2014. בשנת 2013 זכתה בפרס מחזאית השנה על ההצגה "אדם לא מת סתם".

נועם חורב (פזמונים)

כותב ויוצר, זוכה פרסי אקו"ם. מהפזמונאים הבולטים והמגוונים ביותר בנוף העכשווי של תעשיית המוזיקה הישראלית. כתב כמה מן הלהיטים הגדולים של השנים האחרונות, שבוצעו על ידי רמי קלינשטיין ("מתנות קטנות"), ריטה, אייל גולן, שירי מימון, מירי מסיקה, הראל סקעת, שלומי שבת, עברי לידר, משה פרץ, גלי עטרי ועוד.

אוהד חיטמן (מוסיקה, עיבודים קוליים והדרכה קולית)

ליד 1977. מלחין, פזמונאי, מחזאי, מעבד ומפיק מוסיקלי בפרויקטים רבים בתיאטרון, במחול, בטלוויזיה וכתביה למקהלות. בוגר תיכון לאמנויות ע"ש "תלמה ליון", ביה"ס למוסיקה "רימון" ולימודי התואר השני באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים. מחזמר הביכורים שלו "בילי שוורץ" זכה בפרס הראשון ב"חג המחזמר" 2013, ובארבעה פרסים בפרסי התיאטרון הישראלי לשנת 2015 (ביניהם פרס המוזיקה לתיאטרון). מנהל מוסיקלי בסדנאות הלהקות הצבאיות, מלמד מוסיקה בבתי ספר ובמוסדות מוסיקליים, בדגש על כתביה והלחנת שירים והדרכה בימתית בתחום מחזות הזמר והמוסיקה הקלה. כמו כן, כתב, הלחין, עיבד, הפיק ושיתף פעולה עם אמנים רבים, ביניהם: גילה אלמגור, הראל סקעת, שלמה גרוניך, דני רובס, משה פרץ, עדי כהן, קרן פלס, בועז מעודה, איה כורם, עידו תדמור, דודו טסה, שלישיית "מה קשור", שלומית אהרון ושלושת הטנורים, רועי בר-נתן. כתב והלחין שירי ילדים לפסטיגל. עם ארבעה אלבומים באמתחתו הכוללים את הלהיטים "תגדי לו", "סתם עוד יום", "חשבתי שיהיה רומנטי", "השנה החדשה שלי" ועוד, מופיע בכל רחבי הארץ והעולם. בימים אלה בשלבי פיתוח מתקדמים של מחזמר מקורי חדש פרי עטו, "מושלמים" שעתידי לעלות במהלך השנה הקרובה בתיאטרון הרפרטוארי ובעיבוד המחזמר "בילי שוורץ" לגרסה אמריקאית וגרסה קולנועית.

ליאור רונן (ניהול מוסיקלי ועיבודים)

מלחין, מעבד, נגן קלרינט ופסנתר. בוגר האקדמיה למוסיקה בירושלים במחלקה ליצירה רב תחומית. שרת כנגן קלרינט וקלידים בתזמורת צה"ל. בוגר מצטיין של קונסרבטוריון גבעתיים ושל מגמת התיאטרון בתיכון "תלמה ליון". זוכה מלגות קרן התרבות אמריקה ישראל 2003-2006. מלמד שירת מקהלה והגשת שיר בסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין. עיבודים וניהול מוסיקלי - בת. הבימה: "גבעת חלפון אינה עונה", "סיפור אהבה בשלושה פרקים", "אם יש גן עדן", "מונוגמיה", "ארוחה עם אידיט", "השחקן"; בת. יידישפיל: "א יידישע מאמע", "נשמה צוענית", "מונולוגים מהקישקע"; בת. חיפה: "בילי שוורץ" (תזמורים); בת. השעה: "הדודה מרחוב הנביאים", "הדולפין"; בת. אורנה פורת: "מבצע סבא"; בניסן נתיב: "קופידון עייף"; בת. הספרייה ובית צבי: "שבתות וחגים", "כנר על הגג", "סיפור אהבה", "בוגרשוב 34", "לעולם בעקבות השמש - משירי אהוד מנור", "עלובי החיים", "שיקגו", "גברתי הנאוה". "רטנר על הגג" - מופע היחיד של נתן דטנר. הלחין מוסיקה להצגות - בת. בית ליסין: "מר גרין"; בהיכל התרבות פתח תקווה: "הרצל-מלך היהודים"; בת. אורנה פורת: "עלי באבא וארבעים השודדים", "מולאן", "אי המטמון"; בת. השעה: "פצפונת ואנטון", "מול כולם", "מכתבים לאחיי"; בת. ארצי לנוער: "אל עצמי", "הגיבן מנוטרדם", "חייל הבדיל האמיץ", "תמונה של מדינה", "מר זוטא ועץ התפוחים"; בבית צבי: "עוף על עצמך"; בניסן נתיב: "צייד המכשפות", "הילד חולם". עיבודים לסמפלר וניצוח - בת. הבימה: "עלובי החיים", "גברתי הנאוה".

ערן עצמון (תפאורה)

בוגר המסלול לעיצוב במה ב"סמינר הקיבוצים". בין ההצגות להן עיצב תפאורה - בת. הבימה: "לילה במאי", "ארוחה עם אידיט", "אם יש גן עדן", המחזמר "כמעט נורמלי", "רעל ותחרה", "החייל האמיץ שוויק" (בשיתוף ת. חיפה), "גברתי הנאוה", "חיזור גורלי", "פליישר", "עלובי החיים", "LOVE, LOVE, LOVE", "פרידה", "שייקספיר מאוהב", "המורדים" (בשיתוף ת. הקאמרי), "עקומים", "מיקה שלי", "מאחורי הגדר", "סיבת המוות אינה ידועה"; בת. הקאמרי: המחזמר "סאלח שבת", "מנהל הבית", "ריצ'רד השני", "ריצ'רד השלישי", "סיראנו דה ברז'ראק", המחזמר "שיער", "אופרה בגרוש", "סיפור הפרברים", "תמונות מחיי נישואין" (בשיתוף ת. גשר), "צייד המכשפות", "רומיאו ואמא", "אל נקמות", "לא לריב", "תיקון"; בת. בית ליסין: "בחזווי פינת פרישמן", "ראודה", "הבנאליות של האהבה", "אקווס", "חלום של לילה בלב קיץ", "מראה מעל הגשר", "אביב מתעורר", "שיינדלה", "מנדרגולה", המחזמר "אחים בדם", "33 וריאציות", "משאלה אחת ימינה", "סוסים על כביש גהה", "החברות הכי טובות", "המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה", "חתולה על גג פח לוהט", "אלה גרוסמן", "ביבר הזכוכית", "השחקנית", "אהבת מוות", "קופסה שחורה"; בת. חיפה: "עץ אחרון בירושלים", "הר אדוני", "גזע"; בת. באר שבע: "פיאף", "נורה", "הרולד ומוד"; בת. הספרייה: "נדנדה בשניים", "שוק המציאות"; בת. הערבי-עברי: "האוהל האדום", "נשים זרות"; בתיאטרון: "קפוצ'ינו ברמאללה"; בת. תמונע: "רומיאו ויוליה"; בפסטיבל עכו, 2008: "מתחם התפודים" (פרס על עיצוב תפאורה). בקבוצת המחול פרסקו: "בגדי המלך החדשים"; בת. המדיטק: "אורה הכפולה", "מפצח האגוזים", המחזמר "הקוסם מארץ עוץ"; בת. אורנה פורת: "הרפתקה בקרקס" (פרס על עיצוב תפאורה בפסטיבל חיפה להצגות ילדים, 2009). באופרה הישראלית: "סלומה". זוכה פרס התיאטרון על עיצוב התפאורה למחזמר "עלובי החיים".

דורון ברוקמן (אוטו)

בוגר הסטודיו למשחק מייסודו של יורם לוינשטיין, 2018. בין ההצגות בהן השתתף במהלך לימודיו: "הנשים האבודות מטרויה" (ההצגה השתתפה בפסטיבלים בצ'כיה ובסלובקיה וזכתה בפרסים), "מראה מעל הגשר", "לי ולך" - מחווה לקולנוע הישראלי, "בדרך למטה". בין תפקידיו - בת. הבימה: "מיקה שלי" (אלישע).

רוני דלומי (מרתה)

מוסיקאית ושחקנית. החלה את דרכה המקצועית בשנת 2009 כזוכה הצעירה ביותר של תוכנית הטלוויזיה "כוכב נולד". שלושת אלבומיה זכו להצלחה רבה, הוענק לה התואר "זמרת השנה" שנתיים ברציפות על ידי המאזינים ותחנות הרדיו וסיבובי הופעותיה המצליחים נמשכים עד היום. בין תפקידיה - בת. הבימה: "עלובי החיים" (אפונין), "סימני דרך" (נעמי א'), "גבעת חלפון אינה עונה" (יעלי). "צילי המוסיקה" (ליזל), "פיטר פן" (וונדי), "הקוסם מארץ עוץ" (דורותי). בטלוויזיה: "אופוריה", "גאליס". שופטת בתוכנית הכישרונות "בית ספר למוסיקה". בקולנוע: "ארבע על ארבע". זוכת הפרס ע"ש אלה דן לשחקנית מצטיינת, 2017.

נדיר אלדד (מלכיר)

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2015 בהצטיינות. זוכה פרס ע"ש צבי קליר. בין תפקידיו - בת. הבימה: "גברית הנאוה", "אויטה", "פליישר", "עלובי החיים" (אנג'ורא), "1984" (מרטין), "מיכאל קולהאס" (מייסן), "סימני דרך" (מרדכי הצעיר), "הרפתקאות דוד אריה" (אבא/קיסר), "עקומים" (רוזי), "מיקה שלי" (גידי), "עושה כרצונו" (חיים), "גבעת חלפון אינה עונה" (ג'חנון); בחג המחזמר, 2015: "משיח"; בת. השעה: "סולם יעקב", "קזבלן" (קזבלן); בת. הסימטה: "הלילה הקצר ביותר בשנה" (ז'אן). בקולנוע: "סרמיל" (שלומי). זוכה הפרס ע"ש אלה דן לשחקן מצטיין, 2019.

רונית אפל (תיאה)

שרתה בלהקת הנח"ל. בוגרת בית הספר למשחק ב"סמינר הקיבוצים", 2012. למדה מוסיקה בבית הספר "ירמון", במגמת ביצוע לזמרים. בין תפקידיה - בת. הבימה: "יוסף וכתונת הפסים המשגעת", "שלמה המלך ושלמי הסנדלר", "ענת דודים" (איטה), "חשמלית ושמה תשוקה" (יוניס), "ז'קו", "פליישר", "הסיפור של נינה", "סימני דרך", "ספינינג", "כפרה"; בת. הקאמרי: "קברט"; בת. הערבי-עברי: "החברות של אלוהים"; בת. ארצי לנוער: "מזריץ". "בגלל הלילה" (ת. הסמטה בשיתוף "סמינר הקיבוצים"); בת. השעה: "צפונות ואנטון". בקולנוע: "4 על 4". בטלוויזיה: "אחת שיועדת", "הבורר", "דאנסטורי", "עיר מקלט".

ילנה קלריך (תלבושות)

מעצבת בית תלבושות ומנהלת מתפרה. בוגרת בהצטיינות תואר ראשון ושני באוניברסיטת תל אביב בעיצוב תפאורה ותלבושות. מלמדת בחוג לתיאטרון ובחוג רב תחומי באוניברסיטת תל אביב. בין עבודותיה - בת. הבימה: "החולה המדומה", "גבעת חלפון אינה עונה", "מאחורי הגדר", "מי מפחד מווירג'יניה וולף", "מיקה שלי", "עקומים", "סימני דרך", "שייקספיר מאוהב", "עלובי החיים", "אויטה", "פאניקה", "גברית הנאוה", "רעל ותחרה", "לא ביום ולא בלילה", "כי בנו בחרת", "ארוחה עם אידיט", "מוריס שימל", "לילה במאי", "הזוג המוזר", "איוולף הקטן", "אוגוסט מחוז אוסיג", "שעה יפה ליוגה", "המחלוקת", "אנה קרנינה", "נודניק", "הנאהבים והנעימים", "יום הולדת לג'וזפה", "המאובן"; בת. גשר: "כולם רוצים להוליווד", "וריאציות לתיאטרון ולתזמורת", "מיסטר ברניק", "גן הדובונים", "מינכהאוזן או כל האמת על השקר"; בת. החאן: "אוסר"; בת. הקאמרי: "כובע הקש האיטלקי"; בת. באר שבע: "בית הקפה", "איזבלה", "נערה מהכפר"; בת. בית ליסין: "אני לא רפפורט"; בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "הממלכה של קנסוקיי", "צבעים בחול", "יש לי ילד זיגוג"; בת. המדיטק: "שמשון בר לשון", "פינוקיו". בשנים 1995-1998 קיבלה פרסים מטעם קרן התרבות "קרן שרת" ובשנת 1998 פרס יונסקו בפרויקט קבוצתי על עיצוב תפאורה למחזה "המלט" בתערוכה הבינלאומית PRAGUE QUADRENNIAL.

תות מולאור (תנועה)

מעצבת תנועה, כוריאוגרפית ורקדנית. בוגרת Laine Theatre Arts, לונדון והמסלול להכשרת רקדנים. עיצבה תנועה ויצרה כוריאוגרפיה למגוון הצגות תיאטרון, מופעים בימתיים וטלוויזיוניים. ביניהם, "סיפור אהבה בשלושה פרקים", "סיבת המוות אינה ידועה" (ת. הבימה); "דז'אן ושומאכר רצים לבחירות", "הרצל פינת נורדאו", "גוועלד" (ת. יידישפיל). "שובם של המכבים", הפקות אנסמבל "ציפורלה", "רוקדים עם כוכבים (רשת), מופע הבמה של משה פרץ בקיסריה ועוד. בין ההפקות בהן השתתפה: "אויטה", "גברית הנאוה" (ת. הבימה), "המודדים" (ת. הבימה בשיתוף ת. הקאמרי), "הנסיך המאוסר" (סאלי אן תיאטרון מחול), "סינדרלה", "שובו של הג'יני", "שרק" - המחזמר, "בת הים הקטנה" (דיסני). "זורה" (הפקות עצמאיות) ועוד.

אבי יונה בואנו (במבי) (תאורה)

אמנות התאורה של במבי נוגעת בכל תחומי המופע: תיאטרון, מחול, אופרה, מופעי רוק, אופרות רוק, פרויקטים ארכיטקטוניים, מיצבי וידאו, מיצגים ואינסטליישנס של תאורה בארץ ובחול. עיצב תאורה לכל התיאטרונים בארץ. בעשרים השנים האחרונות שימש כמעצב הבית של אנסמבל עתים (רנה ירושלמי), וכן של תיאטרון גשר. תאורן הבית של להקת בת שבע ומלווה את עבודותיו של אוהד נהרין. האיר את עבודותיה של שרון איל. עיצב תאורה לענבל פינטו ואבשלום פולק, יסמין גודר. באו"ל: בלט קולברג, קארט בלאנס, NDT, בלט האופרה של פריס, הבלט המלכותי הדני, בלט האופרה של הליסינקי, להקת אלווין אילי, גראנד בלט קנדיאן, האברד סטריט, בלט פרנקפורט. באופרה הישראלית עיצב תאורה ל - 60 הפקות. לאחרונה, הילד חולם, נבוקו ואידיה במצדה. בחו"ל, באופרות של טוקיו, ניס, ליון, ברצלונה, מדריד, בילבאו, קופנהגן, קלן ועוד. עיצב תאורה למחזות זמר, הפקות אצטדיונים, הפקות טלוויזיה, מייצבים מוזיאונים ופרויקטים אדריכליים. קונצרטים של הפילהרמונית בארץ ובעולם, תחרות האירוויזיון (תפאורה ותאורה), מיצגי תאורה; מופעים של סטיב וונדר, דיזי גילספי, נינה סימון, הרכבי ג'אז רוק, אל דימיולה, צ'יק קוריאה, מיילס דייוויס. פרסים: פרס שפירא על שפה ייחודית לעולם המחול, פרס ת"א למצוינות, 10 פרסי מעצב השנה, פרס על הישגים יוצאי דופן על פרייקט מרכז המבקרים "שרשרת הדורות" בכותל, מידי ארגון Thea של דיסני. בין עבודותיו לאחרונה - בת. הבימה: "מאחורי הגדר", "המודדים" (בשיתוף ת. הבימה), "לילה 1 באפריל"; בת. הקאמרי: "קברט", "סטמפניו", "הומן משפחתי", "איש קטן מה עכשיו?" "גורודיש", "אופרה בגרוש". "ציד המכשפות". "אח יקר". "שגעון המוסיקה". "אותלו". "מיזרי".

אריק אביגדור (וידאו)

מנהל מחלקת הסאונד והווידיאו של תיאטרון הבימה. זוכה צ"ש תיאטרונטו 2019 על כתיבה ובימוי ההצגה "תהליך תופס מקום". הלחן מוסיקה להצגות בת. הבימה: "תמונות מחיי נישואין", "אלינג", "משוגעת", "המשחק", "ארוחה עם אידיט", "מונוגמיה", "אם יש גן עדן". עריכה מוסיקלית: "נעצר בחצות", "משפחה עליזה", "חתול תעלול", "פעם בשנה". בת. הקאמרי: "נישואים גרעיניים". בתיאטרון המדיטק: "רשת בטחון". עיצב סאונד להפקות מוסיקליות, ביניהן: "מרי לו", "הברווזון", "ללכת עד הסוף", "39 המדרגות", "יוסף וכתונת הפסים המשגעת", "כמעט נורמלי", "איש חסיד היה", ויצר וידאו להצגות, ביניהן: "סיגל", "מסילה לדמשק", "דור שלישי", "נעצר בחצות", "אויטה", "הצמה של אבא", "תמונתו של דוריאן גריי", "לבד בברלין", "רשת בטחון", "פעם בשנה", "עיתונאי על תנאי", "קח את אבא שלך ולך לעזאזל", "זרים מושלמים", "החולה המדומה", "מקוה".

רוברטו פולק

(אביו של אוטו/רופא/האיש במסכה)

בוגר לימודי משחק באוניברסיטת תל אביב. בין תפקידיו בתיאטרון - בת. הבימה: "החולה המדומה" (בראלד), "מאחורי הגדר" (מוטל/רב), "עקומים" (הדוד פרדי), "מיכאל קולהאס", "תמונתו של דוריאן גריי" (פרנסיס/משרת), "סיפור פשוט" (ברוך מאיר הורביץ), "הבן הטוב" (אריה), "ענת דודים" (סניה), "אדם לא מת סתם" (נחום ליב), "טייבלע והשד שלה", "הדיבוק" (המשולח), "מוריס שימל" (בשיתוף ת' חיפה), "ביקור הגברת הזקנה" (מפקד המשטרה); בת. נווה צדק: "אדם בן כלב", "מחלקה 3 כיתה 1"; בת. בית ליסין: "שיחות עם אבי", "חשמלית ושמה תשוקה"; בת. באר שבע: "זינגר", "יתוש בראש"; בת. חיפה: "הפלשתינאית", "מקבת", "הבולשת חוקרת", "נשף מסכות", "הבחורים בדלת ממול", "המקום ממנו באתי", "המלביש" (המלביש); בת. הקאמרי: "אחרי החגים", "שירה"; בצוותא: "דממה"; בת. תמונע: "מעשה בטבעת". בטלוויזיה: "ארץ מולדת", "סיפורים בראש", "התזמורת", "הם יגיעו מחר", "כל דיכפין", "המשרד" (קחול), "השמינייה" (רוברטו), "מתים לרגע". בקולנוע בהפקות בינלאומיות: "שתיקתו של משורר" (גרמניה), "החולמים" (צרפת), "החיה" (ארה"ב), "גנבים בלילה", "פגישה עם נוס" (אנגליה). בארץ: "אות קין", "מאחורי הסורגים", "אל עצמו", "המאהב", "נו טה מטס", "גמר גביע", "פגישות ופרידות", "ללקק את התות", "שמיכה חשמלית ושמה משה", "התחלפות", "גטי", "הלוויה בצהריים", "הבשורה על פי אלוהים".

שפי מרציאנו (מוריץ)

בוגר הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין, 2013. בין תפקידיו - בת. הבימה: "המאהב" (נעים), "חיזור גורלי", "חסים מסוכנים" (אזולן), "סיפור פשוט" (הירשל הורביץ), LOVE, LOVE, LOVE (גיימי), "פילומנה" (אומברטו), "התקווה", "מאחורי הגדר" (שקוריפין), "גבעת חלפון אינה עונה"; בת. המדיטק: "הכיתה המעופפת"; בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "טופלה טוטורטו". זוכה פרס השחקן המבטיח לשנת 2014 עבור תפקיד נעים בהצגת "המאהב".

ניל תשען (גיאורג)

בוגר בית הספר הגבוה לאומנויות הבמה "בית צבי", 2015. בין ההצגות בהן השתתף - בת. הבימה: "אויטה", "פליישר", "עלובי החיים", "תמונתו של דוריאן גריי", "מיכאל קולהאס", "הילד חולם" (בשיתוף ת. הקאמרי), "המלך ליר", "כפרה", "גבעת חלפון אינה עונה"; ב"חג המחזמר", 2015: "משיח". במאי ומורה למשחק בבית הספר לאמנויות ע"ש לימור רוז. זוכה פרס קרן אוהלה הלוי, 2019 לשחקן מצטיין.

מאי מלר (מרתה, אילזה)

שרתה בלהקת חיל החינוך והנוער. בוגרת בית הספר למשחק ב"סמינר הקיבוצים", 2017. במהלך לימודיה זכתה במלגות ע"ש שמואל בונים, מישל קיקואין ואוהלה הלוי. זוכת מלגה מטעם תיאטרון הבימה על תפקיד נינה בהצגה "השחקן" שעלתה בסמינר, והתארח בתיאטרון. בין תפקידיה - בת. הבימה: "עושה כרצונו" (רבקה/לה), "מיקה שלי" (נועה); בת. יפו: הקברט הסאטירי "אייכה"; בת. העירוני הרצליה: "גליצו יוצא לרכים"; בת. תמונע: "אורי מלר והלהקה" - הפועה מוסיקלית מקורית; בת. אורנה פורת: "הודיני" (בסי). בת. השעה: "קזבלן". בטלוויזיה: "שוברי גלים" (ערוץ הילדים), "יוני והמחוננים" (ערוץ דיסני). זוכת הפרס ע"ש אלה דן לשחקנית המצטיינת, 2019.

רותי לנדאו (פראו קונכרוך)

בוגרת "בית צבי". בין תפקידיה - בת. הבימה: "בוסתן ספרדי" (לונה), "קן הקוקיה" (האחות פלין), "מניין נשים" (איטה), "הנאהבים והנעמיים", "שמונה נשים", "חתונה מושלמת" (דפני), "אנה קרנינה" (הנסיכה בטסי), "החותנת" (גילה), "כתם לידה" (השדכנית), "ביקור הגברת הזקנה" (אשתו של איל), "מירלה אפרת" (חנה דבורה), "עשר דקות מהבית" (אסתר וקסמן), "יחסים מסוכנים" (מאדאם דה רומונד), "סיפור פשוט" (ברטה), "תמונתו של דוריאן גריי" (אגתה), "הסיפור של נינה", "שייקספיר מאוהב" (אומנת), "ספינג" (רות), "מאחורי הגדר" (גב' כץ); בפסטיבל עכו: "בצחוק ודמע", "נפט"; בת. הספריה: "כאילו בחלום"; בת. באר שבע: "המלאך הכחול"; בת. לילדים ולנוער: "פצפונת ואנטון", "העד"; בת. השעה: "העולם על פי אלון". בקולנוע: "ולקחת לך אישה". בטלוויזיה: "מייקל", "חלומות נעורים", "משפחת עזאני".

קובי מרימי (ארנסט)

שחקן וזמר. זכה בעונה השישית של "הכוכב הבא לאירוויזיון". נציג ישראל לאירוויזיון 2019. בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב. זכה בפרס השחקן המבטיח ב"חג המחזמר" 2017, על תפקידו במחזמר "משיח עכשיו".

לא לשתוק לא לשתוק אם צריך אז לצעוק
ללכת רחוק חזק ועמוק. לשאול שאלות
להשתיק ת'קולות להרעיב להכאיב ולמתוח
גבולות לפנטז בלילות עלולות לעלות ולצנח
מהר לא לבכות לא לבכות לא לחכות ולא
לוותר. להדליק חשיכה חברים משפחה
לעשות אהבה עם עצמך לא לפחד ולתקוע
יתד הפחד עולה ואז גם יורד.

רוני פורת-שוכל (גברת גאבור)

בוגרת החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. בוגרת החוג לספרות וסוציולוגיה באוניברסיטת בר אילן. בין עבודותיה כמחזאית: "נעמי" (הצגת יחיד, פרס פסטיבל עכו), "תשלך" (ת. באר שבע), "כתם לידה", "זרעים של שתיקה" (ת. הבימה). כתסריטאית: "סוף העולם שמאלה" (כתיבה משותפת). בין תפקידיה: "נעמי", "עור" (פרס השחקנית המצטיינת בפסטיבל עכו). בת. הבימה: "בוסתן ספרדי", "נאסר א-דין", "תמרה", "כתם לידה" (בתיאטרון), "גברתי הנאוור" (גברת פירס), "זרעים של שתיקה" (רונה בן ארי), "הקמצן" (פרוזין), "משפחה עליזה" (שרלוט צ'ימברס), "הצמה של אבא" (אדל), "קח את אבא שלך ולך לעזאזל"; בת. בית ליסין: "אחד משלנו", "מות הלבנה", "אלבום משפחתי". בת. באר שבע: "חשבון פתוח", "תשלך". בפרינג': "אלבום משפחתי"; בת. לילדים ולנוער: "שרה גיבורת ניל"; בת. לנוער: "שיר שלא נגמר", "יחסים מסוכנים", "אריות בירושלים". בטלוויזיה: האישה הראשונה בעלת תכנית אירוח בערוץ 2 - "רובי", "כן או לא" (הנחיה, ערוץ 1), בסדרות: "מיכאלה", "סלבריטי", "עספור", "מועדים לשמחה", "חלומות מתוקים", "עד החתונה", "חברות", "עממיות", "פצעים בראש", "נפלת חזק", "זה הסוף שלי", "בת אל הבתולה". בקולנוע: "סוף העולם שמאלה", "אשה זרה", "אחד משלנו", "מחפשת בעל", "מלך של קבצנים", "שבעה", "רוקה פלוס", "גט".

תיקי פלג-רוטשטיין (גב' ברגמן)

בוגרת בית הספר הגבוה לאומנויות הבמה "בית צבי", 1993. בין תפקידיה - בת. הבימה: "קרוב יותר" (אליס), "בית ברנדה אלבה" (מרטיוו), "המכשפה" (חנה'לה), "סוניה מושקט" (סוניה), "משרתם של שני אדונים" (סמרלדינה), "אנטיגונה" (אנטיגונה), "משוגעת" (וויאן), "אוגוסט: מחוז אוסינג" (איוו), "מוריס שימל" (חולדנקה), "פוסט טראומה" (נעמי), "שרי מלחמה" (צבעון), "הכיתה שלנו" (זוחה, בשיתוף ת. הקאמרי), "חשמלית ושמה תשוקה" (יונס), "ז'קו" (גאלה), "קורילונס" (ססניה), "הצמה של אבא" (פרידה), "המלך ליר" (רגן), "ברטוד ואגנס" (גליה), "עושה כרצונו" (דסי), "סיבת המוות אינה ידועה"; בת. בית ליסין: "פילומנה", "המלך" (רחלי), "הרולד מווד", "כחול בער" (תמי); בת. באר שבע: "ירח שחור" (עלימה), "הנשים הפיניקיות" (אנטיגונה), "הלן קלר" (הלן קלר); בת. חיפה: "צייד המכשפות"; בת. תמונע: "אלוורה"; בת. הספרייה: "ג'יג", "ביירות". בטלוויזיה: "גירוש נפלאים", "ילדות רעות", "צעדים ראשונים". בקולנוע: "מסוכנת", "צללת", "71 מטר מרובע". "פשוטה", הצגת היחיד פרי עטה, היא זוכת פסטיבל "תיאטרונטו" 2007 ופסטיבל "טספיס" בקיל, גרמניה 2008. ההצגה השתתפה בפסטיבלים בינלאומיים בטייפה, קיל, פארמה, בוקרשט, מוסקבה. זוכת פרס התיאטרון לשחקנית המשנה לשנת 2009 על תפקידה ב"משוגעת". זוכת פרס שחקנית השנה ע"ש שמוליק סגל מטעם תיאטרון "הבימה", 2016.

עמית פרקש (נודלה)

שחקנית וזמרת. בוגרת בית הספר למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2017. שרתה בלהקת חיל האוויר. זכתה במקום הראשון בתחרות למחזות זמר ע"ש עדי שקד ז"ל. בין תפקידיה - בת. הבימה: "מיקה שלי" (מיקה), "סימני דרך" (נעמי א'), "גבעת חלפון אינה עונה" (יעלי). "היי סקול מיוזיקל", פסטיגל 2009, פסטיגל 2011. בקולנוע: "על גג העולם", "מועדון החנונים - הסרט", "כמעט מפורסמת", "מסע הטבעת". בטלוויזיה: "חצויה", "מועדון החנונים", "אלכס בעד ונגד". זוכת הפרס ע"ש שמואל סגל מטעם תיאטרון "הבימה", 2019.

דוית גביש (גב' ברגמן)

בוגרת מגמת התיאטרון בתיכון אלון רמה"ש ובוגרת החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב, 1994. בין תפקידיה - בת. הבימה: "מיוס", "מנדרגולה", "מלכוד 22", "מלחמת אחים", "מעגל הגיר הקווקוזי" (גרזשה), "בית ברנדה אלבה" (המשרתת), "יומנה של אנה פרנק" (מיפ), "מניין נשים" (חנה קשמן), "שמונה נשים" (פיארט), "אנטיגונה" (אורדיקה), "אכזר ורוחם", "חברון", "דיבוקים", "אלף לילה ולילה", "השחקן" (פולינה), "כתם לידה" (רבקה), "מונגוניה" (אליס/מלכת הלבבות), "שרי מלחמה" (רינה העיתונאית), "הזוג המוזר", "החונתנת", "אנה קרנינה", "קוויאר ועדשים", "החייל האמיץ שויק", "החולה הודי" (דליה), "אבא גרוי" (מאדאם ווקה/אמו של ראסטיניאק), "גברתי הנאוור" (גב' פירס), "יחסים מסוכנים" (מאדאם דה וולאנד), "לבד בברלין" (הטה הברלה), "1984" (גברת פרסונס), "שייקספיר מאוהב" (המלכה אליזבת), "עלובי החיים" (גברת טנאדייה), "מיכאל קולהאס" (אליזבת), "עיתונאי על תנאי" (אורנה), "מאחורי הגדר" (ציפה-לאה), "כפרה", "מקווה" (אסתי) וכן: "משהו עגבני" (נאמן הפקות), "היפהפה האדיש" (מונודרמה), "בויטרה הגולן" (ת. הקאמרי), "אימפוטנציה" (פסטיבל מחזאות מקורית, תיאטרון הסימטה), "הטיפול" (מרסל פרינג'), בת. הבית: "הדה גאבלר" (דודה יוליה). בטלוויזיה: "מייקל". זוכת הפרס ע"ש השחקן רפאל קלצ'קין, 2002.

גיל פרוק (מר שטיפל)

בוגר "בית צבי", 1987. בין תפקידיו בתיאטרון - בת. הבימה: "שניים עשר המושבעים", "רוקדים בלונאסה", "טרטיף", "ביבר הזכוכית", "אדם", "מראה מעל הגשר", "ליל העשרים", "אדיפוס - תיאור מקרה" (קראון/טירסיאס), "הוא" (יהוא), "קורילונס" (קורילונס), "ורסצה" שם זמני" (מיקי), "מוטרפים מאהבה", "תמונתו של דוריאן גריי" (הנרי), "1984" (אובריאן), "צמח" (נחום צמח, בשיתוף ת. מלינקי), "מי מפחד מוירג'יניה וולף" (ג'ורג'), "סיבת המוות אינה ידועה" (שאול); בת. בית ליסין: "יתומים", "שח ומט", "וריאציות על נושא מסתורי", "אלטנלה", "חשמלית ושמה תשוקה", "קיסריה סופ"ש", בת. החאן: "מי תהום"; בת. חיפה: "מלאכים באמריקה", "ציפור הנעורים המתוקה", "בני ערובה"; בת. הספרייה: "מודיאני", "בשפלי"; בת. באר שבע: "עקרונות הכתיבה", "ברור כשמש", "קומדיה של טעות", "בית מלאכה", "מחלת נעורים", "הגולד האחרון"; בת. הקאמרי: "סיפור משפחתי", "עולמה של אימי", "נורה", "המורדים", "הרודוס", "עקר בית", "המלט", "האב", "תרה", "מי מפחד מוירג'יניה וולף?"; בת. האריסטוקרטים: "הילכו שניים יחדיו", "ריצ'רד השני", "מקבת", "חברים של חברים"; בת. אנסמבל הרצליה: "צ'רים". בקולנוע: "אפטר", "עונת הדובדבנים", "אווה". בטלוויזיה: "המוסד", "לחיי האהבה", "משחק החיים", "מיכאלה", "שתיקת הצופרים", "זינזנה", "בשבילה גיבורים עפים". זוכה פרס שחקן השנה 2007 על תפקידו ב"האב". זוכה פרס שחקן השנה 2014 על תפקידו ב"מקבת". זוכה פרס משרד החינוך על תפקידו ז'בוטינסקי ב"הילכו שניים יחדיו".

רותם קיין (זונשטיין)

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב תל אביב, 2005. זוכה מלגת "קון שרת", 2003. מייסד, כותב ושחקן באנסמבל "ציפורלה". בין תפקידיה - בתיאטרון: "כפרה", "המלך ליר", "עיתונאי על תנאי", "שייקספיר מאוהב", "הצמה של אבא", "לבד בברלין", "קורילונס", "נעצר בחצות", "חשמלית ושמה תשוקה", "הכיתה שלנו", "היום שלפני היום האחרון", "חברון", "גדר", "ילדי הנרות". בקולנוע: "מי מפחד מהאב הרע", "ההתחלפות", "חיותה וברל", "שושנה חלוץ מרכזי", "סיפור על אהבה וחושך", "רביץ - היום האחרון", "אגנטה". בטלוויזיה: "ילדי ראש הממשלה", "אחת אפס אפס", "מסודרים", "רמזור", "פאודה", "כיפת ברזל", "מתים לרגע", "מטומטמת", "שבאבאניקים". בימוי לתיאטרון: "כלומניקית" (תיאטרונטו, 2011), "אגממון" (ת. הסמטה), "צפירה" (פסטיבל תיאטרון קצר) ועוד. תרגום לתיאטרון: "קריית כמעט", "מדליה להארי". מנהל אמנותי של פסטיבל "תיאטרון קצר" בצוואת (2013-2017). זוכה פרס השחקן הטוב ביותר בפסטיבל הסרטים חיפה, 2011. זוכה מלגת אלי לויאן לשחקן מבטיח בתיאטרון הבימה, 2015. מחבר הספר "המדריך להצלחה באודישנים".

ההצלחות הממשיכות

כפרה

מאת דפנה אנגל ושי להב
בימוי: דפנה אנגל

עקומים

מאת מרטין שרמן
בימוי: משה קפטן

הילד חולם

מאת חנוך לוין
בימוי: עמרי ניצן
בשיתוף התיאטרון הקאמרי

הרפתקאות דוד אריה

הצגת ילדים
מאת ניצן לוי
בימוי: רוני שגב

קח את אבא שלך ולך לעזאזל

מאת רמי ורד
בימוי: אמיר י. וולף

עושה כרצונו

מאת מוטי לרנר
עפ"י ספרה של אסתי וינשטיין
בימוי: איה קפלן

סימני דרך

מאת אורן יעקבי וג'ורא יהלום
בימוי: משה קפטן

עיתונאי על תנאי

מאת גיא מרז
בימוי: נורמן עיסא

1984

מאת ג'ורג' אורוול
עיבוד: רוברט אייק
ודאנקן מקמילן
בימוי: עירד רובינשטיין

בעלה של אשתי

מאת מירו גאבון
בימוי: רוני שגב

משפחה עליזה

מאת רון קלארק
וסם בובריק
בימוי: נתן דטנר

בוסתן ספרדי

מאת יצחק נבון
בימוי: צדי צרפתי

פרטואר הבימה

אביב מתעורר

מאת פרנק וודקינד
בימוי: משה קפטן

מקווה

מאת הדר גלרון
בימוי: רפי ניב

החולה המדומה

מאת מולייר
בימוי: אילן רונן

גבעת חלפון אינה עונה

עפ"י תסריט מאת
אסי דיין ונפתלי אלטר
עיבוד למחזה: דניאל לפין
בימוי: משה קפטן

סיבת המוות אינה ידועה

עפ"י ספרו של עמרי אסנהיים
"לתפוס רוצח"
מאת מוטי לרנר, בימוי: חנן שניר

הרובוטית

קומדיה מאת עוזי וייל ורוני סיני
בימוי: רוני שגב

ברטוד ואגנס

מאת נועה לזר-קינן
בימוי: דפנה זילברג

יש רופא באולם

מאת ריי קוני
בימוי: משה נאור
בשיתוף תיאטרון חיפה

זרים מושלמים

עפ"י תסריט מאת פאולו ד'נובזה
עיבוד: ארז דריגס

מאחורי הגדר

עפ"י חיים נחמן ביאליק
מאת עידו ריקלין
בימוי: משה קפטן

מי מפחד מווירג'יניה וולף

מאת אדוארד אולבי
בימוי: אילן רונן

מיקה שלי

מחזה מוסיקלי
משירי יאיר רוזנבלום
מחזה: גדי ענבר
בימוי: משה קפטן

דב רייזר (מר גאבור)

בוגר "בית צבי" 1971. בין תפקידיו: "הפיזיקאים", "משפט הקופים", "אמיל והבלשים", בהם הופיע ב"הבימה" כילד וכן: "מעגל הגיר הקווקזי", "גן ריקי" (יואב), "הנפש הטובה מסצ'ואן" (ואנג), "גן הדובדבנים" (יאשה), "סוף ההתחלה", "עסק משפחתי" (בנדיקט), "רעל ותהרה" (טדי), "מלך היהודים", "משרתם של שני אדונים" (פנטלון), "הדה גאבלר" (השופט), "הקווקזיקו" (פונטיניאק), "החייל האמיץ שוויק", "ההולכים בחושך", "קן הקוקיה" (הארדינג), "חבילות מאמריקה" (יואל ברגר), "ללכת עד הסוף" (רודולף), "הנאהבים והנעימים" (אלתר), "בגדי המלך" (אלכסנדר טורנו), "חודש בכפר" (שפיגלסקי), "מבקר המדינה" (צוקר), "מישהו שישמור עליי", "פיהורים" (אליקו), "החגיגה" (פול), "דיבוקים", "טיקוצ'ין-בת ים", "לילה במאי", "השטר אזוראי" (פקד לבקוביץ'), "מונוגמיה", "ביקור הגברת הזקנה" (ראש העיר), "החולה היהודי" (אליהו), "אדם לא מת סתם" (ברוך ברג/השופט), "גברתי הנאוה" (קולונל פיקרינג), "אדיפוס - תיאור מקרה" (ריזרוס/שליח), "הוא" (ז'ף), "עשר דקות מהבית" (יצחק רבין), "פליישר" (גרשוו), "שלוש אחיות" (קוליגין), "פילומנה" (נוצ'לה), "סימני דרך" (מרדכי), "ברטוד ואגנס" (ברטוד); בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "הלילה השנים עשר" (סר אנדרו אגצ'יק), "אנה פרנק" (קראלר), "טומי תם" (המלך); בת. באר שבע: "טרטיף" (טרטיף), "הלילה השנים עשר" (מלוויל), "אופרה בגרוש" (מקי סכניאי), "מסיבת יום הולדת" (סטנלי), "המיזנטרופ" (אלכסטר), "צריך פיאט בחיים" (אנטוניו), "המתאבד" (פודסקלינקוב); בת. הקאמרי: "סולמון גריפ" (יהושע), "מהגוני" (ג'ים), "אורזי המזוודות" (דיגי), "ייסורי איוב" (מוציא לפועל וליצן פטתי), "הוצאה להורג" (צמרמורת פחד), "החתונה" (ברכט); בת. הספרייה: "בשפל" (שחקן), "הנרי ה-4" (הנרי). בטלוויזיה: "זהו זה", "סיפורים בראש", "רחוב סומסום", "מוצ'ש", "הכל נשבר במשפחה", "חברות", "מתים לרגע". דיבב בעשרות סרטים וסדרות.

שחר רז (הנסכן)

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2008. זוכה מלגה ע"ש צבי קליר על הצטיינות בלימודים. זוכה פרס ע"ש אלה דן לשחקן המצטיין ב"הבימה", 2016. בין תפקידיו - בת. הבימה: "בראבו - שרים 90", "הקומקום והמטאטא", "אילתורניה", "החוטם", "מסייה דה פורטוניאק", "ארץ חדשה", "מסילה לדמשק", "ביקור הגברת הזקנה", "אדם לא מת סתם" (הקברן), "השבועה", "הקמצן" (אדון ז'אק, טבח ורכבו של הרפונג), "הסוחר מוונציה" (מלך מרוקו), "אלוהים מחכה בתחנה", "אבא גוריו" (המספר), "נעצר בחצות", "מה עושים עם ג'ני", "קורילונס", "סיפור פשוט", "תמונתו של דוריאן גריי", "1984" (וינסטון סמית), "הילד חולם" (בשיתוף ת. הקאמרי, מושל האי), "מיקה שלי" (בעז), "מאחורי הגדר". בת. תמונע: "התקלה". בא. תל אביב: "חתונת הדמים" (לאונרדו).

הילה שלו (אילזה)

בוגרת הסטודיו למשחק מייסודו של יורם לווינשטיין, 2012. בין תפקידיה - בת. הבימה: "השבועה" (שדה/ מפעילת בובת ילד), "המאהב" (דאפי), "חיזור גורלי", "משפחה עליזה" (מרי), "סיפור פשוט" (מינה צימליך), "LOVE, LOVE, LOVE" (רוז), "אגדת רובינא" (חנה רובינא, בשיתוף ת. השעה), "סימני דרך" (נעמי א'), "קח את אבא שלך ולך לעזאזל" (חגית), "המורדים" (זמרת), "מאחורי הגדר" (איטה כץ), "החולה המדומה" (אנדליק). "מסע הדוד מקס" (ת. חיפה). "שרוליק" (סל"ה בשיתוף ת. הקאמרי); בת. המדיטק: "כטוב בעיניכם" (בשיתוף ת. בית ליסין), "הכבש הששה עשר" (בשיתוף ת. ארצי לנוער), "מומו", "מופע זוגי". בת. אורנה פורת לילדים ונוער: "אי המטמון". זוכת פרס השחקנית המצטיינת ע"ש אלה דן לשנת 2017.

אגודת ידידי הבימה

אגודת ידידי הבימה תומכת בפרייקטים מיוחדים ושותפה בעשייה התרבותית והחברתית-קהלית של התיאטרון. אנו, באגודת הידידים של התיאטרון הלאומי, גאים להיות חלק מהווייה שאינה מפסיקה להתחדש, גם בגוף – המשכן המחודש של התיאטרון וגם בנפש – טיפוח ושכלול היצירה והשפה האמנותית. אגודת הידידים של תיאטרון הבימה, שמה לה למטרה לפתח את היצירה התיאטרונית ולאפשר לקהל צעיר, הן במרכז והן בפריפריה, ללמוד ולחוות, באופן בלתי אמצעי, את קסמה של אמנות התיאטרון. אגודת הידידים מכירה גם בחשיבות הדיאלוג עם מדינות שונות בעולם ועל כן מסייעת לתיאטרון, כחבר בארגון תיאטרונים אירופה המכובד, ה-UTE, בנסיעותיו לחו"ל ובחשיפת היצירה הישראלית בתיאטרונים רבים בעולם ופיתוח הדיאלוג עם יוצרים ואנשי תיאטרון ממדינות שונות.

חברי הנהלה:

צפי רובין, יו"ר
ריקי רוזנברג
נאוה רביד
יעל רב-הון
מיתר עפרה

ליאורה לנדאו
ארליך גל
רביץ אורלי
חיימוביץ רונית

יועץ משפטי: עו"ד אהוד כצנלסון, גורניצקי ושות' משרד עורכי דין
מבקר פנים: רו"ח אורן מירון
רו"ח העמותה: רו"ח יצחק זינגר

ידידים הבימה

אבידן בריר בחוריה ודר' אברהם בריר	גרוס צביה ויוסי	ליון סלע אורה	קונדה ציפי ואפרים
אדלר רונית וראובן	גרגות נעמי	ליבאי דוד	קינן מירה
אהובי יגאל	גרף עדי ועמיר	לנדאו ליאורה ואלי	קריב נילי
אור תיאודור	גורניצקי ושות' עורכי דין	לנדסברג דיתי ואלכס	קז ישראל ונילי
אחיטוב אורניבסקי ארזה	דנקר אורלי	לנדסברג יובל ומאי	קצין יהודית
אונגר יעל רומי	Dreyfus Sons & Co Ltd, Banquiers	לסט רוני וגבי	רט הדה ושמואל
אילין שרה	המבורגר יאיר ואילנה	מושקט דורית ויורם	רוה תמי ויהודה
אייל אורקה	הורביץ דליה	מיכאלי סילבי	רויסמן נחום
אלאלוף שרה	זולגוב חנן מרים	מיתר עפרה	רב הון יעל
ארבל עדנה	זמיר רינה ויצחק	מיתר מירה ורון	אלכס קרול, נתן רביץ, אורנה רוטברג, שחר רז, דב ייזר, פולי רשף, מתן שביט, יגאל שדה, חנן שוורצברג, גאיה שליט-כץ, הילה שלו, יובל שלומוביץ, תובל שפיר, תומר שרון
אלחנני איטה	זרניצקי יוסי	מלמד דליה	רייכס חדזה
אלקון עידית	חיימוביץ רונית	מנורה מבטחים	רבה רני והילה
אלרוזי רונית	חכמי קנפרי ניצה	מנור נורית ויואב	רובין ציפי ופנחס
ארליך גל ומישל	חן אריה ופסיה	נתנאל ענגי ועוזי	רויבנברג מיכל
ארליך מירה וגוריא	טולדאנו נירה	גאמן דליה	רוזנברג ריקי
אראל אסנת ועמי	טייק עירוניה	סאמט חיים וורדה	ריס איטה
ארקין דוריס ומורי	סלר דעון	סגול טובה וסמי	שווסטר דליה
ברנבוים צביקה ונטלי	טייק יהודית והנרי	סטיבה אורה ואיתן	שטרסר דרור רעיה
בוקשפן נורית	ים שחור מנחם ונעמי	סן שמחה בן דרור עמי	שטרסלר בת שבע
בלומנטל נעמי	ירון צילה וגוריא	עזריאלנט איה	שילסל ציפורה וראובן
בלום ליאורה ומאיר	יפו עליזה	עופר רוני	שפיגלר רוני
בהר יוסי ועירית	כהן אלי ואיילה	פדני ענת וראובן	שפילטינג אודליה ואפרים
ברטפלד אסי	כהן פני ופנינית	פלדמן איה וזאב	שקד שושנה וישעיהו
ברק אהרון ואלישבע	כרמל שוש	פלבר אביבה	שקד חיה
גבריאלי עדנה	כפיר דיטה	פרלוק אורנה ודר' חיים	שריזלי דניאלה
גולדנברג אורה	לבנטל חיה	פרופר גדי ואתי	שרף רוני
גור אלן	לוי גיטה	פרנקל שלומית	
גייגר מיכה ושרה	ליאון אמנון ומלכה	צור אורנה ומשה	
גלר אתי			

מועצת הנאמנים של התיאטרון יו"ר: אדריאן הרשקוביץ
פרופ' מירה זכאי, יוכי דביר, דוד סיני, עמירה דותן
דירקטוריון הבימה | יו"ר: בן עמי עינב
אסתי אפלבוים פולני, יוסי שחק, שלי חושן, אלון צדוק

מנכ"ל: אודליה פרידמן | **מנהל אמנותי:** משה קפטן | **סמנכ"ל:** בני צרפתי

מנהל כספים: יגאל ספיבק

מנהל רכש, פרסום וע. מנכ"ל: יניב איתן

מבקר פנים: רו"ח אלי להט, משרד RSM שיף הזנפרץ ושות'

שחקני התיאטרון:

איצ'ו אביטל, אורי אברהמי, אלינור אהרון, נירית אהרוני-שוויצר, ג'סיקה אזון, ספיר אזולאי, תמר אילנאי, אושרת אינגדסט, אוראל איזיקל, נדיר אלדד, מיכאל אלוני, נצר אלוני, שיפי אלוני, גילה אלמגור-אגמון, אהרון אלמוג, גל אמיתי, רונית אפל, ליאת אקסט, דפנה ארמוני, משה אשכנזי, זוהר בדש, עמוס בוארון, ריקי בליך, אפרת בן-צור, אורי בנאי, אינה בקלמן, עידו ברטל, מיכל ברנד, דוית גביש, מרים גבריאלי, גיל גולדשטיין, עמית גיל, רבקה גור, גלית גיאת, גניאל גל, לאה גלפשטיין, תום גרציאני, מורדי גרשון, אמיר דדון, יבגניה דודינה, יואב דונט, נתן דטנר, רוני דלומי, דניאל דמיוב, עלא דקא, רויטל זלצמן, אורי הוכמן, חברט הניג, אמנון וולף, אלינור ויל, דניאל ורטהיים, גיא ז-ארץ, עמית זיתון, ניר זליחובסקי, סיגי חזמה-פריצקר, דניאל חסין, הגר טישמן, נטע טרויס, בן יוסיפוביץ, שחר ישי, יעקב כהן, שמוליק כהן, שמעון כהן, מיכאל כורש, לילך כספי, יעל לבנטל, אילן ליבוביץ, רוני לנדאו, אלכסה לרנר, אוראל מאור, קובי מאור, תות מולאור, טל מוסרי, הראל מורד, רינת מטטוב, רוי מילר, מאי מלר, סיון מסט, אור משיח, ניל משען, מאיה מעוז, שפי מרציאנו, דניאל סבג, שחף סגל, הילה סורג'ון, עמי סמולרצ'יק, רוני סתיו, נורמן עיסא, גבי עמרני, חברט פולק, רובי פורת-שובל, אסנת פישמן, מיקי פלג, גיל פרנק, פני קדרון, אבי קושניר, נוהר קורן, דבורה מושקט ויהודה קידר, רותם קינן, טל קלאי, מיקי קם, ליא קניג, טטיאנה קנליס-אולייר, גיל קפטן, רועי קקון, אלכס קרול, נתן רביץ, אורנה רוטברג, שחר רז, דב ייזר, פולי רשף, מתן שביט, יגאל שדה, חנן שוורצברג, גאיה שליט-כץ, הילה שלו, יובל שלומוביץ, תובל שפיר, תומר שרון

מנהלה:
מנהלת לשכת מנכ"ל ודוברת: עינת שחם-יעקבי
מנהלת כוח-אדם: שוש בן-דוד
אחריות מחלקת כוח-אדם: טל דבש
מנהלת לשכת מנהל אמנותי: מור ארליך אמסלם

אחזקה:

מנהל הבית: חיים אמיואל
חשמלאי הבית: סלומון עובדיה
מרכיזה: טלי דובינסקי, רוית כהן, יעלה סגל
מנהל מחלקת סדרנים: עמית אופנר
אחמ"שים: יוסי דיל, בועז ולנשטיין, נתי חכים, מיכל רוזמן, מעיין גורדון, עפרי שוואב, קרן שני, אביבית סימן טוב, תמרה מובשוביץ, אבי גרשון, יערה רחמני, ימית וייברג

חשבת כספים: אסתי גולדשטיין

מח' כספים: רוני אגסי, תקוה גחפי, קרן קורקוס, אורית מוסקוביץ'

מחלקת שיווק:

מנהלת מחלקת מכירות: עינת פנחס
מנהלת מכירות: ענת נתן
מחלקת שיווק חוץ ואירועים:
מנהל: איתן אדר, ענבר לוי
מנהלת מחלקת חינוכית: אורית בר-נוי
שיווק פרויקטים ומכירה לקבוצות:
יסמין דארר, מאיה רוזנברג, דור ראובן

מנהל מחלקת שירות לקוחות-מנויים:

אילן וולשטיין
מנהלת משמרת: שני לוי
שרות לקוחות ומנויים: חנה אור-שלום, יפעת חסן-פרג', שרלי כהן, רותם נבון, חונית פרידמן, רוחמה רוזנבוים

מחלקת הפקות:

מנהלת מחלקת הפקות: רויטל שקורי
מנהל הצגות: מיכל אייזיק, אושרת טרבלסי, חגית נמרודי, קארין סיגל, נועה ענתות, יעל פורת, דנה פלסר, דקלה פרבר, דבורי ריס, מור אמסלם, טל יגר, יונתן פיינסוד, תומר קרלינסקי, נטע שביט

השחקנים הוותיקים:

ישראל בידרמן, שלמה בר שביט, רולף ברין, מרים זוהר, שמואל עצמון, פנינה פרח, דליה פרידלנד, אלכס פלג

תרגום בהצגות:

טטא שירותי תרגום לתיאטרון

מחלקות הבמה:

מנהל טכני ראשי: מאיר אלון
מנהל מחלקות הבמה: חיים אמיואל
מנהל ייצור: איתן סיביליה
עוזר למנהל מח' במה: אורן חדידה

מחלקת במה: עידו אהרונוסן, איתמר אובל, עמית אלעד, אליהו ברניה, שמואל בושארי, גידי בלילתי,

ליאור בן שושן, אדי גבאי, שקד גולן, יריב דהן, כפיר דוד, מארק וובר, נעם יוסמן, יצחק חיים, דניאל יונס בידגליני, יעקב נתנאל, גל כהן פריא, ניקי לוי, דוד מאירי, סלע מלכה, דרור מנדלסון, קונסטנטין מרקובאנו, שקד עמית, גיא פיילר, אלעד פז, בנימין קוגן, מרק קייסר, אורן רוזן-דהן, ליעד רוזנבלום, מיכאל ריקובסקי, יוסף שרייבר, סלמן שתאת

מחלקת תאורה: יורק אורושר, עמית אלגת, אלכסי בלן, דימיטרי גורביץ', קיריל גרצ'וב, ליעוז זגין, דימיטרי, חייט דימה ירקשין, גידי כהן, איתן ממייה, אבי פקלר, רונן צור, יצחק ראובן, יוסי רוח, שלמה יחזקאל שלמה, תמיר שרון

עוזר למנהל מחלקת תאורה: איתן ממייה

מנהל מחלקת קול ווידאו: אריק אביגדור

סגן מנהל: ליאונד פרל

תפעול קול: דפנה ביאליטוק, עידו ברק, שלמה גילר, סאשה דולגוב, מורן דוידיאן, תמיר הראל, אביטל יוסי, אוהד ורסנו, שי זר, דן זידקוביץ, רועי חוביאן, אריאל מוקמל, יוראל פלטינק, איילון פרי, עידן ששוני

מנהלת מחלקת ייצור אבזרים:

מנהלת מחלקה: טלי זליגמן-שטוקהמר

ויטלי רוזנפנט, מיכל רואף

מעצבת ומנהלת מחלקת פיאות: אסנת שגיא

פיאניות: עירית אבידן, אוה אוסנה, עדי ביבר, מירב בר נתן, עינב וינשטיין-קרן, נדיה סמורגון, נטליה סוקולוב, קוסטי צ'באנה

מעצבת בית לתלבושות ומנהלת המתפרה:

ילנה קלריך

תפירה: ואדים ליון, לודמילה קוזלוב

מנהלת תפעול אבזרים ותלבושות: אפרת כהן

מחלקת תפעול אבזרים ותלבושות:

עפרה אדרי, בר בן אהרון, רחלי בן שמעון, מירי ברכה, נועה דותן, איידה ויינר, יעקב (יאשה) חנוכייב, רוני כהן, עדן כסלו, נטלי לוגסי, אבי לוזי, רונית מאק, ירדן סדובניק, ליאת עטר, רחל צמח, סילביה קלקשטיין, שמילה קריני, מיכל רואף, ויטלי רוזנפנט

מקיימה ואוצרת ארכיון הבימה

מייסדת ועורכת ראשית אתר הארכיון:

חני זליגמן

מנהל ארכיון: רמי סמו

ארכיון הבימה פתוח לקהל בימים:

א' 12:00-8:00, ג' 14:00-8:00, ה' 18:00-13:00

טלפון: 03-5266720

מייל: archive@habima.org.il

מנהל במה: דרור מנדלסון, שקד עמית | **סגן מנהל במה:** גל פרהר | **תפעול תאורה:**

להצגה דימיטרי גורביץ'/קיריל גרצ'וב | **תפעול סאונד:** מורן דוידיאן, אריאל מוקמל

"אביב מתעורר" תפעול תלבושות: רחלי בן שמעון/שמילה קריני | **תפעול אבזרים:** יאשה חנוכייב

תפעול פאות: אוה אוסנה, עינב וינשטיין קרן

חיים מלאים בתוכן

חביבה נויברגר
דיירת הבית בהוד השרון

מבצע של פעם בשנה הצעות מפתיעות במגוון מסלולים

מוזמנים להצטרף לבית מאיר פנים, חם ומשפחתי, מלא עניין ותוכן. עם קהילה תוססת ויצירתית. 'עד 120', מזמינה אתכם ליהנות ממבצע של פעם בשנה - מגוון מסלולים, הנחות והטבות חד פעמיות.

רשת בתי מגורים
מלאי תוכן

רשת 'עד 120'
דיוור מוגן לגיל השלישי

* 6120

הבית בראשון לציון • הבית בהוד השרון • הבית בתל אביב • בקרוב - הבית במודיעין והבית בקריית מוצקין
המבצע למצטרפים חדשים, בתוקף עד לתאריך 30.6.2019. המבצע בכפוף לתנאי ההתקשרות לחברה. ט.ל.ת.